

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΡΑΚΤΙΚΑ «ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ»
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
«ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ»
ΣΥΝΟΛΟΣ Κ΄
2014-2015

Στην Αθήνα, σήμερα στις 9 Σεπτεμβρίου 2015, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10:05', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η «Βουλή των Εφήβων» σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων κ. **ΖΩΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι και Έφηβες Βουλευτές, ξεκινάει η συνεδρίαση και θα εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη της πρώτης και μόνης συνεδρίασης σε δύο στάδια της Ολομέλειας της «Βουλής των Εφήβων».

Κατ' αρχάς, θέλω να σας δώσω συγχαρητήρια, γιατί η Βουλή είναι κατάμεστη. Ήσασταν όλοι και όλες στην ώρα σας. Συνήθως περιμένουμε τους Βουλευτές να έρθουν για να συμπληρωθεί η απαρτία, για να υπάρχουν εβδομήντα πέντε Βουλευτές. Εσείς έχετε καταλάβει κανονικά τα έδρανα πριν από την προκαθορισμένη ώρα και σας αξίζουν συγχαρητήρια. Ελπίζω οι επόμενοι και οι επόμενες Βουλευτές, της επόμενης βουλευτικής περιόδου, να σας μιμηθούν.

Έχουμε εκλεκτούς προσκεκλημένους που παρίστανται και σας τιμούν, για να παρακολουθήσουν τη συνεδρίαση.

Θα κινηθούμε ως εξής:

Στο πρώτο στάδιο της συνεδρίασης θα έχουμε τη συζήτηση και ψηφοφορία επί της πρότασης του Υπουργείου Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, με αντικείμενο «Αρχές και κανόνες για την πρόληψη και αντιμετώπιση των διακρίσεων στο σχολείο», των Ομάδων Διαβούλευσης και της Επιτροπής Νομοθετικού Έργου της «Βουλής των Εφήβων», οι οποίες αποτελούνται από τους μαθητές της Β΄ Τάξης των δημοσίων και ιδιωτικών γενικών λυκείων και ΕΠΑΛ της Ελλάδας και της Κύπρου, των ελληνικών λυκείων του εξωτερικού, καθώς και των ΕΠΑΣ του ΟΑΕΔ, που συμμετέχουν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων» για την Κ΄ Σύνοδο 2014-2015.

Σύμφωνα με το πρόγραμμα θα λάβουν τον λόγο μία εισηγήτρια από την Επιτροπή Νομοθετικού Έργου της «Βουλής των Εφήβων», η οποία θα τοποθετηθεί επί της αρχής - η Επιτροπή συζήτησε τη νομοθετική πρόταση του Υπουργείου Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, με τον τίτλο που ανέφερα, «Αρχές και κανόνες για την πρόληψη και αντιμετώπιση των διακρίσεων στο σχολείο» - στη συνέχεια θα λάβουν τον λόγο έξι ομιλητές και ομιλήτριες από τις Ομάδες Διαβούλευσης και τέλος, μία ειδική αγορήτρια από την Επιτροπή Νομοθετικού Έργου, η οποία θα παρουσιάσει το κείμενο της νομοθετικής πρότασης όπως διαμορφώθηκε στην Επιτροπή.

Αυτό θα είναι το πρώτο μέρος της διαδικασίας μας. Θα κάνουμε ένα σύντομο διάλειμμα και μετά θα μπούμε στον Κοινοβουλευτικό Έλεγχο, για τον οποίο θα σας πω περισσότερα στη συνέχεια.

Στο τέλος, αφού ολοκληρώσουμε και σας ακούσω, θα με ακούσετε κι εσείς για λίγο, για να κλείσουμε αυτήν την ωραία συνεδρίαση.

Επομένως, εισερχόμαστε κανονικά στην ημερήσια διάταξη και τον λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής, Βασιλική Σταυριανού από την Περιφέρεια Αττικής και από την Ε΄ Ομάδα Διαβούλευσης, εισηγήτρια της Επιτροπής Νομοθετικού Έργου της «Βουλής των Εφήβων», την οποία παρακαλώ να προσέλθει στο βήμα και να λάβει τον λόγο για πέντε λεπτά.

(Χειροκροτήματα)

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΥ (Νομός Αττικής): Αξιότιμη, κυρία Πρόεδρε, αξιότιμοι κύριοι και κυρίες συνάδελφοι, ονομάζομαι Σταυριανού Βασιλική και είμαι από την Περιφέρεια Αττικής.

Αρχικά θα ήθελα να εκφράσω την ιδιαίτερη χαρά μου που βρίσκομαι σήμερα εδώ για να εισηγηθώ ένα τόσο βαρυσήμαντο θέμα, που με έχει απασχολήσει μάλιστα και προσωπικά. Η ψήφιση της νομοθετικής πρότασης, που εισηγούμαστε, προέκυψε από την επιτακτική ανάγκη να εξαλειφθούν οι διακρίσεις στο σχολείο.

Όπως ενημέρωσε και ο Συνήγορος του Παιδιού στη χθεσινή συνεδρίαση, έχει διαπιστωθεί η ύπαρξη πολλών περιστατικών εκδήλωσης ρατσιστικών συμπεριφορών τόσο ανάμεσα στους μαθητές όσο και ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς και στα παιδιά ιδίως τα τελευταία χρόνια που η διαπολιτισμικότητα έχει αυξηθεί στην Ελλάδα και υπάρχουν μαθητές στα σχολεία με διαφορετική χώρα καταγωγής, διαφορετικές θρησκευτικές πεποιθήσεις ή που ανήκουν σε άλλες πληθυσμιακές ομάδες, όπως οι Ρομά.

Οι διακρίσεις όμως εκφράζονται και σε βάρος παιδιών με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά στην εμφάνισή τους, εξαιτίας της οικονομικής ή της οικογενειακής τους κατάστασης, εξαιτίας κάποιας αναπηρίας ή του σεξουαλικού τους προσανατολισμού κ.λπ..

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να αποσαφηνίσω την έννοια της διάκρισης. Διάκριση θεωρείται η διαφορετική, λιγότερο ευνοϊκή αντιμετώπιση ενός ατόμου που φέρει κάποιες από τις ιδιότητες που προαναφέρθηκαν. Πρόκειται για την άνιση μεταχείριση ισότιμων προσώπων με αποτέλεσμα τον εξευτελισμό και την προσβολή της αξιοπρέπειας του θύματος.

Φυσικά το φαινόμενο των διακρίσεων δεν συναντάται μόνο στην εκπαιδευτική διαδικασία. Αντίθετα, λόγω της αξιακής και της οικονομικής κρίσης οι διακρίσεις αποτελούν πλέον μέρος της κοινωνικής πραγματικότητας. Αδιάσειστη απόδειξη της όξυνσης του προβλήματος είναι οι έντονες αντιδράσεις που προκάλεσε η αυξημένη ροή προσφύγων τις τελευταίες μέρες, ενώ δεν μπορούμε να παραβλέψουμε σημαντικές περιπτώσεις διακρίσεων στη σύγχρονη ελληνική κοινωνία που βγήκαν πρόσφατα στο φως της δημοσιότητας και μας συγκλόνισαν εύλογα όλους.

Σκόπιμο είναι όμως να αναφέρω πως οι διακρίσεις απαγορεύονται ρητά βάσει του Συντάγματος, της Διεθνούς Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Παιδιού και της ειδικής νομοθεσίας 3304/2005 περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής.

Ωστόσο, η κατανόηση του νόμου, η ερμηνεία του σε κάθε περίπτωση και η εξεύρεση τρόπων επίλυσης των διαφορών είναι δύσκολη υπόθεση. Εξάλλου, δεν πρέπει να ξεχνάμε πως τόσο η φανερή όσο και η αφανής ρατσιστική συμπεριφορά μπορεί να έχουν εξίσου οδυνηρές επιπτώσεις στην ψυχοσωματική υγεία του ατόμου. Και επίσης πρέπει να θυμόμαστε πως ήπια περιστατικά, εάν παραμεληθούν, είναι δυνατόν να εξελιχθούν σε πολύ σοβαρές και επικίνδυνες καταστάσεις.

Για τον λόγο αυτόν κρίνεται εξαιρετικά σημαντικό να υπάρχει μια ειδική νομοθετική ρύθμιση που να δεσμεύει τα μέλη των σχολικών κοινοτήτων, δηλαδή τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές αλλά και τους γονείς, για τον σεβασμό των αρχών της ίσης μεταχείρισης και για την καλύτερη δυνατή αντιμετώπιση του ζητήματος.

Όλα αυτά συζητήθηκαν στο πλαίσιο της Επιτροπής και παρουσιάστηκαν αρκετά περιστατικά διακρίσεων, έξι από τα οποία θα παρουσιαστούν ενδεικτικά σήμερα. Η προσδοκία μας είναι η υιοθέτηση αυτής της νομοθετικής πρότασης να οδηγήσει και σε επόμενες ενέργειες και δράσεις μέσα στο σχολείο για μια ορθότερη αντιμετώπιση και πρόληψη των διακρίσεων στον χώρο του σχολείου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε ιδιαίτερα την κυρία εισηγήτρια, την Έφηβη Βουλευτή κ. Βασιλική Σταυριανού και ιδιαίτερα για τις αναφορές που έκανε στο Σύνταγμα, στη διεθνή νομοθεσία και την υπερνομοθετικής ισχύος νομοθεσία, αλλά και στην επικαιρότητα, στα γεγονότα δηλαδή που συμβαίνουν σήμερα και με τα οποία η Βουλή και η «Βουλή των Εφήβων» πρέπει να έχει σύνδεση.

Και τώρα θα καλέσω στο βήμα με τη σειρά τους ομιλητές και τις ομιλήτριες που θα λάβουν τον λόγο για τρία λεπτά ο καθένας και η καθεμιά, με πρώτη την Έφηβη Βουλευτή, Αγγελική Καρίμαλη από τη Σάμο.

(Χειροκροτήματα)

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΑΡΙΜΑΛΗ (Νομός Σάμου): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμοι κυρίες και κύριοι, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, μέσω αυτού του προγράμματος της «Βουλής των Εφήβων» εγώ και η Ομάδα μου θεωρήσαμε σημαντικό να σταθούμε στις κοινωνικές διακρίσεις και ειδικότερα στις οικονομικές, που παρατηρούνται όχι μόνο στο σχολείο αλλά γενικότερα στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Ζούμε σε μια εποχή όπου η τεχνολογία, η τεχνογνωσία και οι επιστήμες βρίσκονται στο απόγειο της ακμής τους. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχουν οι απαραίτητες προϋποθέσεις για να ζούμε αξιοπρεπώς όλοι οι άνθρωποι του κόσμου. Αντ' αυτού συναντάμε σε ολόκληρο τον κόσμο διαβαθμίσεις. Και δυστυχώς αυτές οι διαβαθμίσεις έχουν εισβάλει και στην παιδεία.

Το Σύνταγμα κάνει λόγο για δημόσια δωρεάν παιδεία εγώ, όμως, βλέπω δημόσια σχολεία να υπολειπούνται, φροντιστήρια και ιδιωτικά σχολεία να πλουτίζουν και οικογένειες να δεινοπαθούν για να σπουδάσουν τα παιδιά τους. Γιατί να υπάρχουν αυτές οι διακρίσεις στην παιδεία; Γιατί τα παιδιά από χαμηλόμισθες λαϊκές οικογένειες να μην έχουν το δικαίωμα να σπουδάσουν σε ένα υψηλόβαθμο πανεπιστήμιο; Επειδή οι γονείς αδυνατούν να πληρώσουν φροντιστήρια ή μήπως οι μαθητές είναι υπεύθυνοι που έχει καταρρεύσει η δημόσια παιδεία και όλοι αναζητούν βοήθεια στην παραπαιδεία; Αυτό όμως έχει ως αποτέλεσμα να κυβερνά ο πλούτος και το χρήμα και όχι η αξιοκρατία. Γιατί δεν μπορεί να υπάρξει αξιοκρατία, όταν δεν μάχονται όλοι οι μαθητές με τα ίδια όπλα και τις ίδιες προοπτικές αλλά υπερέχουν όσοι έχουν έναν μεγάλο τραπεζικό λογαριασμό.

Συνηθισμένο περιστατικό είναι πλέον πολλοί συμμαθητές μου από χαμηλόμισθες λαϊκές οικογένειες να αρνούνται να κυνηγήσουν τα όνειρά τους, αφού η δημόσια παιδεία δεν τους παρέχει τα ελάχιστα εφόδια. Η θέλησή τους για μάθηση είναι τεράστια, αλλά δυστυχώς οι γονείς τους αδυνατούν να καλύψουν τα έξοδα για το φροντιστήριο. Γιατί, πώς μπορεί ένας μαθητής με τέσσερις ώρες φυσική την εβδομάδα, για παράδειγμα, και πολλές φορές χωρίς έναν έμπειρο και μεταδοτικό εκπαιδευτικό, να ανταγωνιστεί έναν μαθητή που διδάσκεται άλλες πέντε ώρες φυσική την εβδομάδα στο φροντιστήριο ακολουθώντας ένα εντατικό πρόγραμμα;

Γιατί η δημόσια παιδεία έχει καταρρεύσει; Γιατί δεν έχουμε όλοι ίσα δικαιώματα στην παιδεία; Εμείς, οι νέοι, είμαστε το μέλλον της χώρας και η εκπαίδευση είναι η τροφή μας. Πώς μπορεί η πολιτεία να αφήνει το μεγαλύτερο ποσοστό των παιδιών της νηστικά; Πώς μπορεί να καταδικάζει το μέλλον μας;

Ζητάμε ένα σχολείο χωρίς διακρίσεις, απαιτούμε ίσες ευκαιρίες για όλους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Καρίμαλη, την κυρία Έφηβη ομιλήτρια για τη μεστή της ομιλία, για το περιεχόμενο που προσέδωσε και για τον διαποτισμένο λόγο από το αίτημα αυτό που αποτελεί ένα θεμελιώδες δικαίωμα όλων των παιδιών να αποτελέσει και αντικείμενο ενεργοποίησης της πολιτείας. Ήταν ένας λόγος που έπρεπε να ακουστεί από εφηβικά χείλη μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα.

Τον λόγο έχει ο επόμενος ομιλητής, ο κ. Πέτρος Ζαφειρίου από την Α΄ Περιφέρεια Θεσσαλονίκης.

(Χειροκροτήματα)

ΠΕΤΡΟΣ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμοι κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι, η Ομάδα μου κι εγώ αποφασίσαμε να παρουσιάσουμε ένα περιστατικό που μας κλόνισε και έχει να κάνει με την εμφάνιση ρατσισμού, ψυχολογικής βίας και θυματοποίησης στον χώρο του σχολείου.

Συγκεκριμένα μια μαθήτρια με προβλήματα κοινωνικοποίησης και περιθωριοποιημένη από τη μάζα της σχολικής κοινότητας, άρχισε να τρέφει αισθήματα για δημοφιλή συμμαθητή της, ο οποίος μη μπορώντας να συνειδητοποιήσει τη σοβαρότητα της κατάστασης βρήκε την ευκαιρία να κάνει ένα κακόγουστο αστείο.

Στην καθιερωμένη πλέον εκδρομή ο προαναφερόμενος, θέλοντας να πειράξει τη νεαρή, με συνεχείς προτροπές του την καλούσε στο δωμάτιό του, ενώ τα πειράγματα δεν είχαν σταματημό. Όταν αυτή τελικά υπέκυψε και πήγε, αντίκρουσε μια ομάδα παιδιών να την περιγελούν δίχως να δείχνουν κατανόηση ή κάποιο ίχνος ανθρωπιάς.

Το αποτέλεσμα ήταν η κοπέλα να παραμείνει τις υπόλοιπες μέρες της εκδρομής κλεισμένη στο δωμάτιό της σε άθλια ψυχολογική κατάσταση και με εμφανή σημάδια κατάθλιψης. Όταν επέστρεψε από την εκδρομή, άρχισε να εκδηλώνει αρνητική στάση απέναντι στο σχολείο και να απουσιάζει από τα μαθήματα, επειδή η σχολική της ζωή ήταν μια καθημερινή δοκιμασία, ενώ ξεκίνησε να επισκέπτεται και έναν ψυχολόγο.

Το περιστατικό αυτό όμως είχε αίσιο τέλος, διότι άλλοι μαθητές και μαθήτριες τη βοήθησαν στην επανένταξή της στον χώρο του σχολείου και άρχισε πλέον να πιστεύει ξανά στις ανθρώπινες σχέσεις.

Οφείλουμε όμως να υπογραμμίσουμε ότι το να αποδίδει κανείς την ενδοσχολική βία σε προσωπικά ελαττώματα των παιδιών και να ρίχνει τον λίθο του αναθέματος στους νεαρούς δράστες, συνιστά υποκρισία, γιατί τα παιδιά, όντας από τη φύση τους αδιαμόρφωτα και επιρρεπή στη μίμηση συμπεριφορών, απλώς αναπαράγουν στον σχολικό χώρο, που αποτελεί μικρογραφία της ανταγωνιστικής κοινωνίας των μεγάλων, τις αξίες και τα πρότυπα του κοινωνικού περιβάλλοντος στο οποίο ζουν και αναπτύσσονται.

Σας ευχαριστώ πολύ για τον χρόνο σας και ευελπιστώ αυτή η ιστορία να βοήθησε μεγάλο μέρος των θυτών και θεατών τέτοιων περιστατικών να κατανοήσουν τη θέση του θύματος και όλοι μαζί να πορευτούν σε ένα μέλλον όπου φαινόμενα σαν κι αυτό θα έχουν πλέον εκλείψει.

Σας ευχαριστώ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Ζαφειρίου, τον Έφηβο Βουλευτή, γιατί χρησιμοποίησε τη δύναμη του παραδείγματος, προκειμένου να αναπτύξει ένα επιχείρημα ουσιαστικό, αλλά και γιατί ανέδειξε την αξία της ανθρώπινης αλληλεγγύης εκεί όπου τα δικαιώματα παραβιάζονται και την ουσία της ανθρώπινης ενεργοποίησης εκεί όπου οι ανθρώπινες υπάρξεις βλάσσονται.

Σας ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει τώρα ο επόμενος ομιλητής, ο κ. Μάριος Ματζακάνης, από την Αχαΐα.

(Χειροκροτήματα)

ΜΑΡΙΟΣ ΜΑΤΖΑΚΑΝΗΣ (Νομός Αχαΐας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής και αξιότιμοι Έφηβοι Βουλευτές, ονομάζομαι Ματζακάνης Μάριος από την εκλογική περιφέρεια Αχαΐας και εκπροσωπώ την Γ' Ομάδα Διαβούλευσης.

Οι διακρίσεις και οι ρατσιστικές διαφορές κάθε είδους συνιστούν ένα από τα σημαντικότερα φαινόμενα παθογένειας που μαστίζουν τις σχολικές κοινότητες. Ο περιορισμός του ηθικοπλαστικού και ανθρωπιστικού προορισμού της παιδείας σε συνδυασμό με την αδιαφορία των αρμόδιων φορέων καθιστά την αντιμετώπιση της κατάστασης όλο και πιο δυσχερή. Το περιστατικό που επιλέχθηκε αναφέρεται στη διάκριση ως προς τον σεξουαλικό προσανατολισμό, καθώς αποτελεί θέμα ταμπού και μας αφορά όλους.

Το περιστατικό συνοπτικά εξελίχθηκε ως εξής: Μόλις συμμαθητές έμαθαν για την ιδιαίτερη σεξουαλική προτίμηση του συγκεκριμένου αγοριού, άρχισαν να χρησιμοποιούν λεκτική αλλά και σωματική βία εναντίον του. Το σχολείο και οι συμμαθητές του, αν και παρατηρητές, προτίμησαν να μείνουν άπραγοι, με αποτέλεσμα το παιδί να κυριεύεται από άγχος, ανασφάλεια, θλίψη. Χωρίς συναισθηματική υποστήριξη και όντας αδύναμος να ελέγχει τα συναισθήματά του, οδηγήθηκε στην έσχατη λύση, στην αφαίρεση του ύψιστου αγαθού, της ζωής.

Επομένως, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ας ελπίσουμε πως η τραγική κατάληξη αυτού του εφήβου θα αφυπνίσει, θα ευαισθητοποιήσει και θα κινητοποιήσει διδάσκοντες, μαθητές και υπευθύνους. Στο χέρι μας είναι να σταθούμε απέναντι σε αυτές τις διακρίσεις, να εξαλείψουμε τέτοιου είδους ακραίες και απάνθρωπες στάσεις και συμπεριφορές. Ίδιοι όλοι δεν είμαστε και ούτε μπορούμε να είμαστε. Ωστόσο, οφείλουμε να σεβόμαστε τον άλλον όσο διαφορετικός κι αν είναι.

Σας ευχαριστώ θερμά για τον χρόνο που μου διαθέσατε.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε θερμά τον κ. Ματζακάνη για το γεγονός ότι ανέδειξε ένα θέμα ύψιστης σημασίας, την ανάγκη σεβασμού της ισότητας όλων. Ανέδειξε ότι μπορεί να μην είμαστε όλοι και όλες ίδιοι και ίδιες, αλλά είμαστε ίσοι και ίσες και οι διακρίσεις πολλές φορές μπορεί να προσλάβουν τόσο εξουθενωτική διάσταση για έναν άνθρωπο, που να τον οδηγήσουν ακόμα και στην πιο απέλπιδα και πιο απονενομημένη ενέργεια.

Ας διαφυλάσσουμε, λοιπόν, την ανθρώπινη αξία. Προσλαμβάνω το πολύ θερμό σας χειροκρότημα σ' αυτήν την εισήγηση ως αναγνώριση της αναγκαιότητας τέτοιου είδους ζητήματα να επισημαίνονται με παρρησία και θέλω να σας συγχαρώ, γιατί επιδείξατε παρρησία και ωριμότητα που δεν επιδεικνύουν πολλές φορές οι ενήλικες Βουλευτές.

Τον λόγο έχει ο κ. Μανόλης Παπαλεξάνδρου από τη Β' Περιφέρεια της Αθήνας και από την Δ' Ομάδα Διαβούλευσης.

(Χειροκροτήματα απ' όλους τους Έφηβους Βουλευτές)

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΠΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ (Β' Αθηνών): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμε Εκπρόσωπε των Θρησκευμάτων, σήμερα θα σας μιλήσω, όπως και στην Επιτροπή μου, χωρίς να χρησιμοποιήσω κάποιον συγκεκριμένο λόγο, χωρίς κάποιο συγκεκριμένο χαρτί, αλλά θα σας μιλήσω κυρίως από καρδιάς, όπως όλοι κάνουμε, όταν βρισκόμαστε αντιμέτωποι με τέτοιου είδους περιστατικά, όπως όλοι κάνουμε, όταν η ανθρωπιά μας κερδίζει.

Πριν από λίγους μήνες, ένα παιδί, ένας συνάνθρωπός σας, ένας συνομήλικός σας, χωρίς να το πει σε κανέναν, κρατώντας το ουσιαστικά για τον εαυτό του, βρέθηκε αντιμέτωπος με διάκριση λόγω της ιδιαιτερότητας του σωματότυπού του, από μια παρέα, που περισσότερο θα την έλεγα συμμορία, η οποία είναι συνεχώς υπό την επήρεια ναρκωτικών, τα οποία ναρκωτικά τα παραλαμβάνουν μέσω του σχολείου. Και όταν λέω μέσω του σχολείου, εννοώ ότι από χέρι σε χέρι, από μαθητή σε μαθητή, η ουσία περνά και όποιος το βλέπει αυτό δεν μπορεί να απευθυνθεί σε ανώτερους, γιατί θα του επιτεθούν, θα φάει ξύλο, θα τον στείλουν στο νοσοκομείο και διάφορα άλλα.

Αυτό το παιδί, λοιπόν, θέλησε να κρατήσει μυστικό όλο αυτό, να μην απευθυνθεί ούτε στους γονείς του, ούτε στους φίλους του, ούτε σε κάποιον ανώτερο. Το αποτέλεσμα ήταν να διακομιστεί στο νοσοκομείο, καθώς θέλησε να απευθύνει τον λόγο στα παιδιά - στη συμμορία, όπως προανάφερα - για να τους πει να σταματήσουν.

Αυτό που με νευριάζει περισσότερο και πιστεύω και όλους εσάς είναι ότι αυτό το γεγονός δεν ευαισθητοποίησε ούτε την τοπική, αλλά ούτε και την ευρύτερη κοινωνία, πράγμα που μας κάνει να καταλαβαίνουμε ότι κάτι πάει λάθος. Αν καταγράψεις όλα αυτά τα γεγονότα, που είναι πάρα πολλά - δεν είναι μόνο το δικό μου - και τα στείλεις σ' έναν απλό άνθρωπο να τα διαβάσει, θα τα βάλει στην άκρη και θα αναρωτηθεί ποιο θα είναι πρώτο κόμμα ή αν θα μπει στη Βουλή το τάδε κόμμα; Απαράδεκτα πράγματα, κατά τη γνώμη μου! Προτεραιότητα πρέπει να έχουν αυτά τα γεγονότα, παρά οι πολιτικές εξελίξεις, παρ' όλο που είναι μείζονα και επίκαιρα ζητήματα.

Από εκεί και πέρα, όπως προανέφερα, κάτι πάει λάθος, προβλήματα που ξεκινούν απ' αυτό εδώ το Βήμα που μιλά και βγαίνουν παραέξω. Γιατί αυτά δεν συμβαίνουν σε κάποιο παράλληλο σύμπαν, συμβαίνουν εδώ, λίγο πιο έξω, στις γύρω περιοχές. Έξω από την πόρτα αν βγεις, θα δεις τέτοιου είδους προβλήματα.

Ας τους αφήσουμε, λοιπόν, αυτούς εδώ μέσα να κάνουν ό,τι θέλουν και ζητώ απ' όλους σας, απ' όλους τους νέους, απ' όλους όσους μας παρακολουθούν, απ' όλες τις Ελληνίδες και τους Έλληνες να ενωθούμε, γιατί αυτούς τους καιρούς πρέπει να είμαστε ενωμένοι με γνώση και με σχέδιο. Όλοι εδώ οι νέοι έχουμε κοινό οραματισμό, δεν μας χωρίζει τίποτα, ούτε η διαφορετικότητα ούτε οι πολιτικές ιδεολογίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Έφηβου Βουλευτή)
Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να μιλήσω λίγο παραπάνω;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Μπορείτε, βεβαίως.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΠΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ (Β' Αθηνών): Τέλος, θέλω να αναφέρω ότι εμείς οι νέοι πρέπει να είμαστε ενωμένοι, όπως προείπα, χωρίς να μας χωρίζει τίποτα. Έτσι θα πάμε μπροστά.

Δεν θέλω να αναφέρω κάτι άλλο. Θα κλείσω με ένα γνωμικό, το οποίο ανέφερα και στην Επιτροπή μου, τα μέλη της οποίας με βοήθησαν να έρθω εδώ και τους ευχαριστώ πάρα πολύ, γιατί έκαναν τρομερή δουλειά τα παιδιά. Όταν εμείς οι νέοι έχουμε έναν στόχο, σημασία δεν έχουν οι συνθήκες, αλλά από τι είμαστε φτιαγμένοι. Και είμαστε φτιαγμένοι από σίδηρο και δεν θα λυγίσουμε.

Κυρία Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να σας δώσω το χέρι μου, για να σας χαιρετήσω, γιατί μπορεί να μας χωρίζουν πάρα πολύ οι πολιτικές ιδεολογίες, αλλά πρέπει να αποδείξουμε ότι πρέπει να είμαστε ενωμένοι αυτές τις εποχές. Πρέπει να είμαστε ενωμένοι όλοι και μόνο έτσι θα καταφέρουμε κάτι καλύτερο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα απ' όλους τους Έφηβους Βουλευτές)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Μανώλη Παπαλεξάνδρου, γιατί ανέδειξε την αξία της ομοψυχίας και της ομόθυμης διεκδίκησης, ιδίως στους νέους.

Εγώ θα ήθελα να σας ευχαριστήσω και για κάτι επιπλέον, γιατί δώσατε ειδική αξία και αναδείξατε την αξία της ομάδας. Αναφερθήκατε στην Επιτροπή σας και ευχαριστήσατε για τη

συλλογική δουλειά. Και όταν η συλλογικότητα αναδεικνύεται και καταξιώνεται μέσα και από τα μέλη της, τότε εμπνυχώνεται για να προχωράει ακόμα παραπέρα.

Τον λόγο έχει η επόμενη ομιλήτρια, η κ. Ελένη Πασχάλη από την Κύπρο και από την Ε΄ Ομάδα Διαβούλευσης.

(Χειροκροτήματα)

ΕΛΕΝΗ ΠΑΣΧΑΛΗ (Κύπρος): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμοι συνάδελφοι, ονομάζομαι Έλενα Πασχάλη, είμαι από την Κύπρο και εκπροσωπώ την Ε΄ Ομάδα Διαβούλευσης. Το περιστατικό που επιλέξαμε με την ομάδα μου σχετίζεται με τη διάκριση μιας μαθήτριας από την καθηγήτριά της.

Όπως είναι αντιληπτό, στις σύγχρονες πολυπολιτισμικές κοινωνίες μαστίζει πλέον το φαινόμενο του ρατσισμού και κυρίως των φυλετικών διακρίσεων. Βρισκόμασταν, λοιπόν, ενόψει προετοιμασίας εκδήλωσης για μια εθνική επέτειο. Η καθηγήτρια που ήταν υπεύθυνη να οργανώσει την εκδήλωση, κάλεσε όλα τα παιδιά που ενδιαφέρονταν να λάβουν μέρος, ώστε να τα αξιολογήσει και να επιλέξει όσα κατά την κρίση της θα μπορούσαν να ανταπεξέλθουν καλύτερα στον ρόλο που θα τους δινόταν. Παρόλα αυτά, η συγκεκριμένη καθηγήτρια, που ενώ με την αρχική της πράξη φαινόταν να δίνει ίσες ευκαιρίες σε όλους, όταν τα παιδιά μαζεύτηκαν για την αξιολόγησή τους, εκείνη απέρριψε μαθήτρια αφρικανικής καταγωγής, χωρίς καν να της δώσει την ευκαιρία να δοκιμάσει κάποιον ρόλο.

Η συμπεριφορά της καθηγήτριας συγκλόνησε τη μαθήτρια, η οποία αποχώρησε από την αίθουσα, χωρίς να μπορέσει να φέρει οποιαδήποτε αντίρρηση. Ως επακόλουθο, η στάση της καθηγήτριας στιγμάτισε τη μαθήτρια εξαφανίζοντας παράλληλα κάθε ίχνος αυτοπεποίθησης που είχε.

Η συμπεριφορά και η πράξη της εν λόγω καθηγήτριας έδωσε το χειρότερο παράδειγμα στους μαθητές της ενθαρρύνοντας τους να έχουν την ίδια ρατσιστική συμπεριφορά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Πασχάλη, ιδιαίτερος, γιατί μίλησε τη γλώσσα της αλήθειας, αναδεικνύοντας ότι πολλές φορές ο ρατσισμός και οι διακρίσεις παράγονται και αναπαράγονται μέσα από το εκπαιδευτικό σύστημα και άρα, πρέπει να υπάρχει και εγρήγορση των μαθητών και ανάληψη ενεργειών και πρωτοβουλιών από τις αρμόδιες αρχές, ώστε να μην τραυματίζονται οι μαθητές και οι μαθήτριες από ρατσιστικές συμπεριφορές.

Τον λόγο τώρα έχει ο τελευταίος ομιλητής, ο κ. Αντώνης Μυλωνάς από τη Μεσσηνία.

(Χειροκροτήματα)

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ (Νομός Μεσσηνίας): Εκπρόσωπε της Εκκλησιαστικής Εξουσίας, κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί καλεσμένοι, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, η σημερινή μας συνεδρίαση έχει ως θέμα την εξέταση ενός μείζονος κοινωνικού προβλήματος, που τείνει να πάρει διαστάσεις μάστιγας με ποικίλες προεκτάσεις και φυσικά προκαλεί τη διαμαρτυρία μας.

Οι σύγχρονες κοινωνίες τείνουν όλο και πιο πολύ να γίνουν πολυπολιτισμικές. Η παραδοσιακή εθνική ομοιογένεια εκλείπει. Άνθρωποι που ανήκουν σε διαφορετικές φυλές, με διαφορετική θρησκεία και γλώσσα, με διαφορετική εθνική προέλευση, με διαφορετικό πολιτισμό αποτελούν μέλη των σύγχρονων κοινωνιών. Η ίδια λοιπόν η πραγματικότητα επιβάλλει την ανεκτικότητα. Εν τούτοις εκδηλώνονται φαινόμενα ρατσισμού στον χώρο των σχολείων που δεν συμβιβάζονται με το πνεύμα και τις συνθήκες της σύγχρονης ζωής.

Πριν από μερικά χρόνια ένα θλιβερό και απάνθρωπο, κατά τη γνώμη μου, γεγονός συνέβη στον χώρο ενός σχολείου. Ως γνωστόν, την παραμονή της 28^{ης} Οκτωβρίου οι σύλλογοι των καθηγητών των γυμνασίων και των λυκείων με εκπροσώπους τους διευθυντές και τους ανθρώπους των γραμμάτων και των τεχνών και φυσικά και ανθρώπους από την πολιτική ζωή απονέμουν τα βραβεία και αριστεία προόδου στους άριστους μαθητές όλων των τμημάτων των τάξεων και τέλος την ελληνική σημαία στον ή στη σημαιοφόρο και στους παραστάτες.

Τη σημαία δίκαια παρέλαβε ένας αλλοδαπός μαθητής, επειδή είχε την υψηλότερη βαθμολογία. Το γεγονός αυτό προκάλεσε έντονες αντιδράσεις σε μια ομάδα ομοεθνών μας, οι οποίοι ζήτησαν εξηγήσεις με τρόπο απαράδεκτο από τον διευθυντή. Αυτός φυσικά τους απάντησε με βάση τους θεσμοθετημένους νόμους που σχετίζονται με την απονομή της σημαίας.

Στη συνέχεια οι θρασύτατοι μαθητές απαίτησαν από τον διευθυντή να αλλάξει τον σημαιοφόρο, όμως αυτός αρνήθηκε κατηγορηματικά. Τα γεγονότα που ακολουθούν είναι φρικτά. Οι μαθητές του επιτέθηκαν με γρονθοκοπήματα, του κατέστρεψαν το γραφείο και ύστερα επιτέθηκαν στον μαθητή. Τα αποτελέσματα ήταν τα εξής: Ο μαθητής υπέστη ανεπανόρθωτη σωματική βλάβη, που τον σημάδεψε για όλη του τη ζωή. Το ίδιο και ο διευθυντής, ο οποίος μαζί με τον μαθητή μεταφέρθηκαν στο πλησιέστερο νοσοκομείο.

Κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί καλεσμένοι, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, με βάση τα παραπάνω θα ήθελα να τονίσω ότι καθήκον όλων μας αλλά και καθενός ξεχωριστά είναι να πολεμήσουμε τον ρατσισμό. Αυτό βεβαίως προϋποθέτει να τον εξαλείψουμε και από την ψυχή μας. Να θυμόμαστε ότι όλοι είμαστε ίδιοι, όλοι είμαστε ίσοι και πως, όταν δείχνουμε κάποιον με το ένα μας δάκτυλο, τα άλλα τρία δείχνουν εμάς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Μυλωνά που υπενθύμισε ότι η σημαία και ο πατριωτισμός δεν έχουν να κάνουν με την ιθαγένεια, αλλά έχουν να κάνουν με την κοινή αντίληψη της ισότητας, του σεβασμού της αξιοπρέπειας και της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όλων.

Τώρα τον λόγο έχει η ειδική αγορήτρια κ. Ράλλη Αθηνά από τη Β΄ Περιφέρεια της Αθήνας.

(Χειροκροτήματα)

ΑΘΗΝΑ ΡΑΛΛΗ (Β΄ Αθηνών): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμοι κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ονομάζομαι Αθηνά Ράλλη, είμαι από την εκλογική περιφέρεια Β΄ Αθηνών και θα σας αναφέρω τις προτάσεις στις οποίες καταλήξαμε κατά τη διάρκεια των εργασιών μας.

Στην πρώτη παράγραφο εισάγεται η απαγόρευση των διακρίσεων κάθε μορφής στον χώρο του σχολείου. Στην δεύτερη παράγραφο δίνεται ο ορισμός των διακρίσεων σύμφωνα με τη νομοθεσία. Στην τρίτη παράγραφο αναφέρονται όλες οι δράσεις που μπορούν να λάβουν χώρα στο σχολείο για την πρόληψη και την αντιμετώπιση των διακρίσεων.

Το εδάφιο α΄ μιλάει για την ενημέρωση όλων των μελών της σχολικής κοινότητας, δηλαδή των εκπαιδευτικών, των μαθητών και των γονέων, σχετικά με την ισχύουσα νομοθεσία για τις διακρίσεις.

Το εδάφιο β΄ μιλάει για την επιμόρφωση και ευαισθητοποίηση των εκπαιδευτικών σε θέματα σχέσεων, ψυχολογίας των εφήβων, πρόληψης και αντιμετώπισης περιστατικών συγκρούσεων, διακρίσεων και βίας. Η επιμόρφωση αυτή θα πρέπει να έχει υποχρεωτικό και τακτικό χαρακτήρα.

Εδάφιο γ΄: Συμβουλευτική και υποστήριξη των εκπαιδευτικών από ειδικούς, τακτική αξιολόγηση με τη συνδρομή και των απόψεων των μαθητών.

Εδάφιο δ΄: Ενίσχυση - σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης - μαθημάτων σχετικών με τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα δικαιώματα του παιδιού, τις διακρίσεις, τις ανθρώπινες σχέσεις, την αγωγή υγείας και τη σεξουαλική αγωγή. Τα μαθήματα αυτά θα πρέπει να διεξάγονται με διαδραστικές μεθόδους συμμετοχικής και βιωματικής μάθησης μέσω συζητήσεων, ερευνητικών εργασιών και άλλα.

Εδάφιο ε΄: Προσαρμογή της διδακτικής όλων των μαθημάτων και ιδίως αυτών που διαπραγματεύονται θέματα πεποιθήσεων, όπως είναι τα θρησκευτικά, στις αρχές της μη διάκρισης και του σεβασμού της διαφορετικότητας ώστε να μην προσβάλλονται ομάδες με διαφορετικές πεποιθήσεις και πολιτισμικά πρότυπα.

Εδάφιο στ΄: Ενίσχυση σχολικών δραστηριοτήτων αγωγής υγείας, πολιτιστικών, περιβαλλοντικών, καλλιτεχνικών, αθλητικών εκδρομών και άλλα.

Εδάφιο ζ΄: Διαμόρφωση και εφαρμογή σχολικών κανονισμών σε κάθε σχολική μονάδα με την ενεργή συμμετοχή μαθητών, εκπαιδευτικών και γονέων.

Εδάφιο η΄: Τακτικές συναντήσεις - συζητήσεις μαθητών με τους υπεύθυνους εκπαιδευτικούς των τάξεών τους.

Εδάφιο θ΄: Ορισμός καθηγητών υπεύθυνων για τα θέματα επίλυσης συγκρούσεων και διαχείρισης βίαιων, εκφοβιστικών και ρατσιστικών συμπεριφορών.

Εδάφιο ι΄: Πλαισίωση και σύνδεση των σχολείων με ειδικούς ψυχικής υγείας (ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς).

Εδάφιο ια': Καθιέρωση διαδικασιών ακρόασης και επιδίωξης συμφιλίωσης με αξιοποίηση καλών πρακτικών στις περιπτώσεις που εκδηλώνεται ένα περιστατικό διάκρισης.

Εδάφιο ιβ': Εξάντληση εναλλακτικών τρόπων αντιμετώπισης συμπεριφορών πριν την επιβολή των προβλεπόμενων ποινών και επιβολή δίκαιων και απόλυτα αναγκαίων κυρώσεων ύστερα από προσεκτική ακρόαση της γνώμης των εμπλεκομένων.

Εδάφιο ιγ': Ενίσχυση του ρόλου των ίδιων των μαθητών στην επίλυση συγκρούσεων, δημιουργία ομάδων φιλίας ή διαμεσολάβησης.

Εδάφιο ιδ': Αξιοποίηση των συλλογικών θεσμικών οργάνων της σχολικής κοινότητας (σχολικού συμβουλίου, συλλόγου διδασκόντων, μαθητικών συμβουλίων, συνελεύσεων και συλλόγου γονέων και κηδεμόνων).

Εδάφιο ιε': Αξιοποίηση του υπάρχοντος παιδαγωγικού υλικού αντιρατσιστικής εκπαίδευσης και δημιουργία, με τη συμμετοχή των μαθητών, οπτικοακουστικού ή άλλου υλικού ευαισθητοποίησης κατά των διακρίσεων και του ρατσισμού.

Εδάφιο ιστ': Ειδική φροντίδα και θετικές δράσεις για την ισότιμη ενσωμάτωση και τη συμμετοχή μαθητών με αναπηρίες ή/και ιδιαιτερότητες, αλλοδαπών μαθητών, μαθητών με διαφορετικά θρησκευόμενα και μαθητών Ρομά.

Εδάφιο ιζ': Μέτρα και πρωτοβουλίες για τη στήριξη των πλέον ευάλωτων και οικονομικά αδύναμων μαθητών.

Εδάφιο ιη': Ενημέρωση των μαθητών για τα αρμόδια πρόσωπα στα οποία μπορούν να απευθύνονται σε περίπτωση που υφίστανται διάκριση.

Εδάφιο ιθ': Ενεργοποίηση των Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων.

Τέλος, εδάφιο κ': Σύνδεση του σχολείου με τοπικούς φορείς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε την ειδική αγορήτρια, την κυρία Αθηνά Ράλλη, που εξέθεσε με συνοπτικό τρόπο τις διατάξεις της νομοθετικής πρότασης η οποία έχει κατατεθεί προς τη «Βουλή των Εφήβων» και ανέλυσε τα βασικά σημεία της προτεινόμενης ρύθμισης.

Τώρα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα εισέλθουμε στην ψηφοφορία, εκτός αν υπάρχει...

Υπάρχει μία Βουλευτής που ζητάει τον λόγο.

Παρακαλώ, έχετε τον λόγο.

ΕΥΘΥΜΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης): Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, μέλη της Βουλής, θα ήθελα τον λόγο για να εκφράσω τη δυσαρέσκειά μου για ένα γεγονός που ειλικρινά δεν το περίμενα σε ένα τέτοιο Πρόγραμμα.

Υποτίθεται πως το Πρόγραμμα αφορά στην προσομοίωση της πραγματικότητας και όλων αυτών που γίνονται με τους Βουλευτές και βλέπουμε καθημερινά στην τηλεόραση όλοι μας. Σε κάθε ψήφιση, όμως, νομοσχεδίου τον λόγο έχουν οι Βουλευτές και ακούγεται η φωνή τους είτε συμφωνούν είτε διαφωνούν.

Στη συγκεκριμένη Ολομέλεια θα ήθελα κι εγώ να τοποθετηθώ, αλλά ο λόγος δεν μου δόθηκε. Νομίζω ότι πρέπει η φωνή των Βουλευτών, ιδιαίτερα των Εφήβων, να ακούγεται όχι μόνο από τους εκπροσώπους τους αλλά από όλους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστώ εγώ για την παρέμβαση που κάνατε.

Πράγματι, έτσι είναι, οι Βουλευτές πρέπει να έχουν τον λόγο. Κι επειδή συμβαίνει να είμαστε μπροστά από το πρόγραμμα, να έχουμε δηλαδή μια μικρή δυνατότητα, θα ήθελα να ζητήσω και από εσάς, αν υπάρχει άλλος ή άλλη Βουλευτής που θα ήθελε να κάνει μια σύντομη παρέμβαση, με την ανάταση χειρός να ζητήσετε τον λόγο.

(Σηκώνουν το χέρι οι ενδιαφερόμενοι να λάβουν τον λόγο)

Σας παρακαλώ να μας πείτε και το όνομά σας και την Περιφέρειά σας. Για δύο λεπτά θα δώσω το λόγο στον καθένα και στην καθεμία.

ΕΥΘΥΜΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης): Ονομάζομαι Ευθυμία-Ειρήνη Λαζαρίδου, είμαι από την Α' Περιφέρεια Θεσσαλονίκης και είμαι από την Ομάδα Προβληματισμού Γ' 4.

Εγώ πέρα από όσα ειπώθηκαν και συμφωνώ με όλους τους συναδέλφους, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας σε ένα μείζον ζήτημα, τη σχέση μεταξύ μαθητών και καθηγητών. Από ό,τι γνωρίζουμε, στις παλαιότερες εποχές οι καθηγητές ήταν δίπλα στους μαθητές, άκουγαν τους προβληματισμούς τους, ελέγχαν, πέρα από το πρόγραμμά τους και την ύλη τη σχολική, και τον τρόπο συμπεριφοράς τους και έβγαιναν στην κοινωνία άνθρωποι με όραμα, άνθρωποι με ψυχή και άνθρωποι με λόγο.

Στις μέρες μας κάτι τέτοιο έχει εξαλειφθεί. Δεν υπάρχει η φωνή του μαθητή. Οι καθηγητές αντιδρούν σε κάθε είδος αντίθετης γνώμης, σε κάθε άλλη οπτική γωνία μαθητών.

Θα ήθελα, επίσης, να τονίσω κάτι πολύ βασικό, ότι εγώ προσωπικά από ανώτατο μέλος του σχολικού περιβάλλοντος δέχτηκα μεγάλη επίθεση για έναν ολόκληρο χρόνο. Είχα μεγάλα προβλήματα υγείας για τον συγκεκριμένο λόγο και θέλω να πω ότι το σημαντικότερο απ' όλα είναι ότι όλοι οι μαθητές οφείλουν να μιλάνε, να λένε πραγματικά τι αισθάνονται και να απαιτούν τα δικαιώματά τους, να μην φοβούνται, γιατί μόνο έτσι μπορούμε να είμαστε ενωμένοι, όπως προανέφερε ο συνάδελφος και μόνο έτσι μπορούμε να πάμε μπροστά. Γιατί ο εκφοβισμός από τους καθηγητές είναι κάτι που θα έπρεπε να τιμωρείται και όχι να εμψυχώνεται. Είναι κάτι που θα έπρεπε να ακυρώνεται και όχι να ψηφίζεται, αν καταλαβαίνετε τι θέλω να πω.

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω την κυρία Πρόεδρο που μου έδωσε τον λόγο και με συγχωρείτε για την παρέμβαση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε την κυρία Λαζαρίδου. Η Θεσσαλονίκη έχει ισχυρή εκπροσώπηση. Ήμουν χθες εκεί.

Βλέπω άλλη μία, δύο...

(Σηκώνουν το χέρι οι Έφηβοι Βουλευτές που επιθυμούν να λάβουν τον λόγο)

Είναι πολλοί Βουλευτές. Σηκώστε τα χέρια οι Βουλευτές που θέλετε τον λόγο, για να κάνουμε μια διαχείριση του χρόνου.

Λοιπόν, ξεκινάμε να μετράμε. Μία, δύο, τρεις, τέσσερις, πέντε, έξι, επτά, οκτώ, εννέα, κάποιο χέρι είδα πίσω, δέκα, έντεκα, δώδεκα, δεκατρείς, δεκατέσσερις, δεκαπέντε, δεκαέξι, δεκαεπτά.

Χαίρομαι που υπάρχει ανάγκη για διάλογο. Θα κινηθούμε ως εξής: Θα μας πουν και οι υπεύθυνοι καθηγητές σας αν έχουμε ένα περιθώριο αντί για 12.30' να τελειώσουμε στις 13.00' και θα αρχίσω να σας δίνω τον λόγο για ένα λεπτό με μια μικρή δυνατότητα υπέρβασης, ώστε να μπορέσουν να μιλήσουν όλοι και σ' αυτήν την προσομοίωση να δικαιώσουμε την πραγματική κοινοβουλευτική διαδικασία. Εντάξει; Ωραία!

(Χειροκροτήματα)

Λοιπόν, για σηκώστε ξανά τα χέρια. Θα ξεκινήσουμε από την κυρία στο βάθος αριστερά. Ο καθένας και η καθεμία θα λέει το όνομα και την Περιφέρειά του.

Έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΦΗΚΑ (Β' Αθηνών): Ονομάζομαι Αναστασία Σφήκα, είμαι από τη Β' Αθήνας και θα ήθελα να σας ευχαριστήσω κατ' αρχάς που μου δίνετε τον λόγο.

Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή του Κοινοβουλίου στη σημερινή Σύνοδο σε ένα πολύ σημαντικό θέμα. Υποστηρίζουμε εδώ και καιρό ότι πρέπει να υπάρξουν νομοθεσίες για το τι μπορούμε να κάνουμε απέναντι στις διακρίσεις και όλα αυτά που συζητάμε. Όλα αυτά είναι πάρα πολύ ωραία και οι νομοθεσίες είναι όντως πολύ χρήσιμες, αλλά αυτό που είναι ακόμη πιο σημαντικό είναι οι πράξεις.

Χρειαζόμαστε το κράτος να αναλάβει από την πλευρά του να χρηματοδοτήσει - αν και είναι πραγματικά πολύ δύσκολο στην κατάσταση που βρισκόμαστε - την Παιδεία όσο περισσότερο γίνεται και να στηρίξει προγράμματα και φορείς, τα οποία προάγουν αυτήν τη συμπεριφορά. Ειδικά στο θέμα των διακρίσεων υπάρχουν πάρα πολλοί φορείς που προσπαθούν να προωθήσουν την ισότητα και να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα του ρατσισμού πολλές φορές.

Έτσι, λοιπόν, πιστεύω ότι πρέπει να υπάρξουν περισσότερες χρηματοδοτήσεις και ακόμη περισσότερες ενέργειες για να μπορέσουν τα σχολεία να συνεργαστούν με τους αντίστοιχους φορείς και να επέλθει έτσι το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστούμε κι εμείς που επισημάνετε την ανάγκη χρηματοδοτικής ενίσχυσης της Παιδείας. Είναι ένα ιστορικό αίτημα που έχει εμποτίσει, διαποτίσει και εμπνεύσει τα κινήματα για την Παιδεία από πολλές δεκαετίες, αλλά δεν έχει ακόμα δικαιωθεί. Ίσως η γενιά σας θα είναι εκείνη που θα το δικαιώσει.

Επόμενη ή επόμενος ομιλητής. Η κυρία. Θα σηκώνεστε, θα λέτε το όνομα και την Περιφέρειά σας για να καταγράφεται και στα Πρακτικά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΣΤΑΥΡΙΔΗ (Νομός Δωδεκανήσου): Ονομάζομαι Σταυρίδη Αικατερίνη, έρχομαι από τα Δωδεκάνησα και θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα της παιδείας των ατόμων με ειδικές ανάγκες.

Πιστεύω ότι δεν έχει δοθεί πολλή βάση σε αυτό το θέμα, γιατί μπορεί μεν να πηγαίνουν αρκετά παιδιά στο σχολείο, αλλά είναι μέχρι συγκεκριμένη ηλικία. Πολλά παιδιά που μένουν σε απομακρυσμένες περιοχές αδικούνται και πρέπει να οδηγούνται μέχρι την πόλη, προκειμένου να δεχθούν την κατάλληλη παιδεία. Πιστεύω ότι θα έπρεπε να υπάρχουν περισσότερα σχολεία που ειδικεύονται στην παιδεία αυτών των ατόμων και θα ήθελα πάρα πολύ να υπάρχει ένα μεγαλύτερο όριο ηλικίας, ώστε να μπορούσαν να τα δέχονται μέχρι την ηλικία, για παράδειγμα, των δεκαέξι, δεκαεπτά, όπως δέχονται κι εμάς.

Αυτά ήθελα να πω. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Σταυρίδη, που μιλήσατε και για εκείνους και εκείνες που δεν εκπροσωπούνται και που έχει σημασία να επισημαίνεται ότι η ίση μεταχείρισή τους προϋποθέτει και την ευκαιρία να μπορούν να απολαύσουν τις ίδιες εκπαιδευτικές δυνατότητες με τους υπόλοιπους και τις υπόλοιπες μαθητές και μαθήτριες.

Σαν να βλέπω περισσότερα χέρια τώρα. Τι γίνεται;

Ο κύριος έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΤΖΑΚΗΣ (Νομός Χανίων): Νικόλαος Βοτζάκης από Χανιά Κρήτης.

Εγώ θα ήθελα απλώς να επισημάνω την ανάγκη να ακουστούν τα παιδιά του εξωτερικού, που παρ' ότι πολλά από αυτά είναι σε χώρες οι οποίες είναι πιο οικονομικά ανεπτυγμένες από τη χώρα μας, θέλουν και επιθυμούν να γίνουν μέλη της Ελλάδας, να παραμείνουν και να δεχθούν την ελληνική παιδεία. Δυσκολεύονται πάρα πολύ, απ' ό,τι άκουσα δηλαδή, και ζητάνε αυτό το θέμα πάρα πολύ και θέλω το Υπουργείο να προσέξει αυτά τα παιδιά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστούμε και που υπογραμμίζετε και που αναδεικνύετε ένα θέμα που αφενός μεν δεν έχει λυθεί, αφετέρου διογκώνεται και επιδεινώνεται όσο έχουμε ολοένα και περισσότερους και περισσότερες, ιδίως νέους ανθρώπους, που κάνουν οικογένεια και μεταναστεύουν λόγω της κατάστασης στη χώρα μας.

Έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΤΣΙΜΠΟΥΚΑ (Νομός Πιερίας): Κυρία Πρόεδρε, κατ' αρχάς σας ευχαριστώ πάρα πολύ που μου δίνετε τον λόγο για να εκφράσω τις απόψεις μου από αυτήν εδώ τη θέση στο ναό της Δημοκρατίας.

Ονομάζομαι Τσιμπούκα Μαρία και είμαι από την εκλογική περιφέρεια της Πιερίας.

Θα συμφωνήσω απόλυτα με όσα ανέφεραν προηγουμένως οι συνάδελφοι όσον αφορά και τα περιστατικά και τι μπορούμε να κάνουμε για να αντιμετωπίσουμε τις διακρίσεις.

Πιστεύω, όμως, πως δεν έχουμε ψάξει να βρούμε τους βασικούς παράγοντες στους οποίους οφείλονται οι διακρίσεις. Πιστεύω πως ένας βασικός παράγοντας πρόκλησης ρατσιστικών εκδηλώσεων αποτελεί κυρίως ο φόβος προς το διαφορετικό και η έλλειψη της ανεκτικότητας. Αυτά τροφοδοτούνται από τη γενικότερη ανθρωπιστική και ηθική κρίση που μαστίζει τη σύγχρονη κοινωνία. Όπως ξέρουμε, το σχολείο είναι η μικρογραφία της κοινωνίας αυτής, οπότε κάθε τεκταινόμενο σ' αυτήν αντανακλάται και στις σχολικές αίθουσες.

Εκείνο που εκλείπει κυρίως είναι η εσωτερική δύναμη, η οποία εκφράζεται με τη δεκτικότητα απέναντι στον άλλον. Εκλείπει ο σεβασμός και η κατανόηση και εκλείπει η πνευματική καλλιέργεια.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε, όπως είχε πει και ο Βολταίρος, ότι όλοι οι άνθρωποι είναι ίδιοι. Δεν είναι η καταγωγή, αλλά η αρετή μόνο που τους κάνει να διαφέρουν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστούμε πολύ και ιδίως που επισημάνετε την αξία της ανεκτικότητας, που αποτελεί πανανθρώπινη αξία αλλά και την αξία της ενημέρωσης για το «άλλο», για το «διαφορετικό», που είναι ίσο, ισότιμο και έχει την αυταξία του.

Κύριε, έχετε τον λόγο. Από ό,τι βλέπω, πληθαίνουν τα χέρια!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΛΙΟΣ (Νομός Δράμας): Κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ πολύ που μου δίνετε τον λόγο.

Ονομάζομαι Κωνσταντίνος Τόλιος και είμαι από την εκλογική περιφέρεια της Δράμας. Θα ήθελα να μιλήσω γενικά για τις διακρίσεις που γίνονται στα σχολεία, όχι από τους καθηγητές αλλά από μαθητές προς μαθητές.

Πιστεύω πως οι ίδιοι οι μαθητές, παρότι κοροϊδεύουν τους συμμαθητές τους για κάποια πράγματα, όπως ανέφεραν οι συνάδελφοι πριν, εάν δεν μπορέσουν να καταλάβουν από μόνοι τους το λάθος τους, θα είναι δύσκολο γι' αυτούς να γίνουν καλύτεροι άνθρωποι. Θα πρέπει η αυτογνωσία να είναι το κύριο γι' αυτούς και να μπορέσουν να καταλάβουν μόνοι τους ότι έχουν κάνει κάποιο λάθος. Πρέπει να συζητήσουν με τα παιδιά αυτά, εάν υπάρχει κάποια αντιπαράθεση μεταξύ τους, και να καταφέρουν να βρουν μια κοινή λύση, έτσι ώστε να μην υπάρχουν οι διακρίσεις στα σχολεία πλέον, να υπάρχει μια καλύτερη κοινωνία και να είναι τα σχολεία σε καλύτερη κατάσταση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστούμε που αναδείξατε ότι εκείνοι που πρωταγωνιστούν στην ψυχολογική ή σωματική κακοποίηση των συμμαθητών τους, τελικά είναι εκείνοι που περισσότερο εξευτελίζουν τον εαυτό τους και άρα έχουν ακόμη περισσότερο να κερδίσουν μέσα από τη διαδικασία που αναφέρατε.

Από αυτήν την πτέρυγα βλέπω τώρα και άλλα χέρια. Για να καταλήξουμε: Ποιοι είναι αυτοί που θέλουν να μιλήσουν; Έχουμε τρεις από αυτή την πτέρυγα και μετά θα πάμε σε αυτήν την πτέρυγα. Είναι η κυρία, ο κύριος και η κυρία.

Κυρία, εσείς έχετε πρώτη τον λόγο.

ΑΡΧΟΝΤΙΑ ΕΥΘΥΒΟΥΛΗ (Επικρατείας): Γεια σας.

Ονομάζομαι Αρχοντία Ευθυβούλη και είμαι Βουλευτής Επικρατείας.

Πηγαίνω στο Μουσικό Σχολείο Δράμας και μπορώ να σας επιβεβαιώσω ότι σε αυτό το σχολείο οι διακρίσεις είναι μηδαμινές, απειροελάχιστες. Η ενασχόληση των παιδιών με τον πολιτισμό τους εμπλουτίζει και τους ενώνει μεταξύ τους. Γι' αυτό θα πρότεινα, εάν είναι δυνατόν, σαν κράτος να στηρίζετε αυτόν τον θεσμό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστούμε.

Χαίρομαι που έχουμε Βουλευτή Επικρατείας από τη Δράμα.

Κύριε, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΜΠΟΥΛΑΣ (Νομός Φθιώτιδας): Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, καλησπέρα.

Ονομάζομαι Χρήστος Καραμπούλας και ανήκω στο νομό Φθιώτιδας και στην Ε' Ομάδα Προβληματισμού.

Θα ήθελα να επισημάνω στον προηγούμενο συνάδελφο ότι υπάρχουν πολλές φορές και διακρίσεις ανάμεσα σε καθηγητές και μαθητές. Πολλές φορές οι καθηγητές διακρίνουν τους μαθητές, ανάλογα με τις συμπάθειες είτε ακόμα ανάλογα με το εάν είναι καλοί ή κακοί μαθητές είτε - όπως και άλλοι ανέφεραν - και λόγω καταγωγής.

Υπάρχουν πολλές τέτοιου είδους διακρίσεις και πιστεύω ότι θα πρέπει άμεσα να ληφθούν κάποια μέτρα και να λυθεί το πρόβλημα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Βλέπω ότι είστε αρκετοί και αρκετές που επισημαίνετε αυτό το ζήτημα και νομίζω ότι στην επόμενη «Βουλή των Εφήβων» θα πρέπει να εγκαινιαστεί και η διαβούλευση και να κληθούν

και οι φορείς που εκπροσωπούν και τους καθηγητές, για να τους ακούσετε και να σας ακούσουν και αυτά να ειπωθούν με έναν κοινωνικό διάλογο που πρέπει να υπάρχει.

Εσείς είστε η τελευταία ομιλήτρια από αυτήν την πτέρυγα, για να έρθουμε προς τα εδώ. Έχετε τον λόγο.

ΑΣΠΑΣΙΑ ΠΡΑΜΑΤΕΥΤΑΚΗ (Α΄ Πειραιώς): Καλησπέρα σε όλους. Λέγομαι Πραματευτάκη Ασπασία από την Α΄ Πειραιώς.

Σήμερα εμείς οι Έφηβοι Βουλευτές έχουμε κληθεί για να συζητήσουμε για τις διακρίσεις στο σχολείο και στην κοινωνία μας. Όμως, η μεγαλύτερη διάκριση και ίσως η μητέρα όλων των διακρίσεων είναι μεταξύ φτώχειας και πλούτου. Είναι αυτή που γεννάει τις κοινωνικές, τις οικονομικές και τις πολιτικές ανισότητες.

Μετά από πέντε χρόνια μαζικής και ραγδαίας φτωχοποίησης του λαού μας, η ακραία φτώχεια, η οικονομική εξαθλίωση και όλα τα κοινωνικά συμπτώματα που απορρέουν από αυτά είναι η καθημερινότητα πολλών από εμάς.

Η μεγαλύτερη βία και η μεγαλύτερη τρομοκρατία που αντιμετωπίζει ένας συμμαθητής μας σήμερα είναι η πείνα. Όλοι γνωρίζουμε περιστατικά μισολιπόθυμων μαθητών από πείνα ή από υποσιτισμό. Οι σχετικές μελέτες που παρουσιάστηκαν την περασμένη χρονιά αποκάλυψαν ότι το ¼ του πληθυσμού της χώρας αντιμετωπίζει σοβαρότατο πρόβλημα σίτισης, ενώ το 40% των οικογενειών που συμμετείχαν στην έρευνα αποκάλυψαν ότι στερούνται βασικών αγαθών. Το επισιτιστικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οικογένειες το έχουν διαπιστώσει ήδη φορείς, όπως η Εκκλησία της Ελλάδας, η ΟΛΜΕ, η ΕΣΜΕ, ο Συνήγορος του Παιδιού, αλλά και η ίδια η Πολιτεία.

Πιστεύω πως η κοινωνία θα έπρεπε να νοιαστεί και για αυτά τα παιδιά και να προνοήσει με την παροχή σίτισης και τη δημιουργία υποδομών, όπου αυτό μπορεί να καταστεί δυνατό. Είναι ένα σημαντικό πρόβλημα, το οποίο πιστεύω ότι πρέπει να λυθεί.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστούμε.

Και πρέπει να λυθεί και πρέπει να ακουστεί και ιδίως προς το εξωτερικό, εκεί που κάποιοι νομίζουν ότι μπορούν να γίνουν και άλλες περικοπές.

Πάμε στην εδώ πτέρυγα. Για να μετρήσω - πληθύνετε-, βλέπω δώδεκα που θέλουν να λάβουν τον λόγο. Θα προσπαθήσετε και θα προσπαθήσουμε να είμαστε πιο σύντομοι, για να μπορέσουν να ακουστούν όλοι. Ξεκινάμε από μπροστά. Σηκώστε τα χέρια, παρακαλώ.

Ξεκινάμε με την κυρία.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΕΝΤΟΥ (Νομός Λάρισας): Καλημέρα.

Κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ πολύ που μου δώσατε τον λόγο. Ονομάζομαι Μαρία Σκέντου και προέρχομαι από την εκλογική περιφέρεια Λάρισας.

Το θέμα που θίξαμε γενικά στην Κ΄ Σύνοδο είναι οι διακρίσεις στον χώρο του σχολείου. Όπως προανέφεραν ήδη συνάδελφοί μου - και συμφωνώ απόλυτα με τις απόψεις τους -, υπάρχουν πολλές διακρίσεις που υφίστανται μαθητές είτε από συμμαθητές είτε από καθηγητές.

Ωστόσο, δεν αναφέρθηκε το ζήτημα του ρατσισμού που υφίστανται οι καθηγητές από τους μαθητές. Πιστεύω ότι είναι ένα αρκετά ενδιαφέρον ζήτημα, γιατί πολλές φορές βιαζόμαστε να κρίνουμε, χωρίς να γνωρίζουμε τον καθηγητή, ο οποίος μας διδάσκει ή τον εκπαιδευτικό. Πιστεύω πως έτσι δεν μπορεί να επιτευχθεί μια ομαλή συνεργασία κατά τη διάρκεια της χρονιάς.

Θεωρώ πως είναι ένα σημαντικό θέμα, το οποίο θα έπρεπε να αναφερθεί στην Κ΄ Σύνοδο, γιατί αφού κάνουμε λόγο γενικά για διακρίσεις, θα έπρεπε να αναφερθούμε και στο συγκεκριμένο ζήτημα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστούμε και εμείς πολύ που αναδείξατε μία πτυχή που δεν συζητήθηκε και που πράγματι έχει αξία να συζητηθεί.

Η κυρία έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗ (Νομός Φωκίδας): Γεια σας.

Κυρία Πρόεδρε και αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ονομάζομαι Αλογοσκούφη Κωνσταντίνα και είμαι από τον νομό Φωκίδας.

Εγώ το μόνο που θα ήθελα είναι να αναφέρω απλώς ότι καθ' όλη τη διάρκεια του προγράμματος της «Βουλής των Εφήβων» ασχοληθήκαμε με τα αίτια που προκαλούν την εκδήλωση ρατσιστικών συμπεριφορών.

Ωστόσο, θα έπρεπε σίγουρα να ασχοληθούμε και με τα αίτια που οδηγούν στο να πέσει κάποιος θύμα ρατσισμού. Δεν έχουμε σκεφθεί ποτέ τους λόγους που φέρνουν κάποιον άνθρωπο στη θέση του θύματος. Ασχολούμαστε μονάχα με τους ρατσιστές και με τα αίτια που τους οδηγούν και προσπαθούμε να τα αντιμετωπίσουμε. Δεν ασχολούμαστε τόσο με μεθόδους πρόληψης και πιστεύω ότι αυτό θα ήταν πολύ σημαντικό και θα βοηθούσε και στην αντιμετώπιση του συνολικού ζητήματος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Η κυρία έχει τον λόγο.

MARIA MARGIΩΛΑ (Νομός Αργολίδας): Καλημέρα σας. Ονομάζομαι Μαρία Μαργιώλα και είμαι από τον νομό Αργολίδας.

Πιστεύω, όπως κάποιοι προανέφεραν, ότι μια σημαντική διάκριση είναι αυτή που έχει να κάνει με την οικονομική κατάσταση των ατόμων. Αυτήν την περίοδο, σε διάστημα πολύ λίγων μηνών, αλλάζει η Κυβέρνηση. Κάθε κυβέρνηση αλλάζει το σύστημά μας. Είμαστε η γενιά που άρχισε με την Τράπεζα Θεμάτων, τα τέσσερα μαθήματα, και κάθε έξι μήνες μας λένε ότι θα δώσουμε εξετάσεις με έναν διαφορετικό τρόπο. Δεχθήκαμε άγχος στην Α΄ Λυκείου για το πώς θα τα καταφέρουμε, για το ότι έπρεπε να έχουμε έναν βαθμό αρκετά υψηλό για να μπούμε σε ένα πανεπιστήμιο και να έχουμε ένα μέλλον.

Και ξαφνικά μας λένε ότι η δουλειά που κάνουμε πραγματικά δεν έχει σημασία. Χάσαμε χρόνο, καταρακάθηκε η ψυχολογία μας, ίσως αποκτήσαμε ψυχολογικά προβλήματα, που επηρέασαν την υγεία μας και τα πάντα.

Σας ρωτώ, λοιπόν, γιατί για την παιδεία, που είναι καθοριστικός παράγοντας για ένα έθνος, που καθορίζει το επίπεδό μας, δεν υπάρχει μια επιτροπή που να κρατά σταθερό τον τρόπο εισαγωγής μας στα πανεπιστήμια, να μας προσφέρει γνώση. Αυτό θα ήθελα να πω.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Να σας πω ότι επισημάνατε ένα πρόβλημα, που αποτελεί διαχρονικό σαράκι και για την ελληνική παιδεία και για την ελληνική κοινωνία. Αυτά ακριβώς που είπατε με θυμάμαι να τα λέω πριν από είκοσι χρόνια, όταν τελείωνα και εγώ το σχολείο.

Υπάρχουν - και ίσως πρέπει να συζητηθούν - προτάσεις για σταθερές δομές και αρχές που θα ασχολούνται με την παιδεία, γιατί δυστυχώς εκείνο που διαπιστώνεται είναι ότι στο κεφάλι των μαθητών πειραματίζονται πολλοί. Και δεν είναι μόνο η κάθε κυβέρνηση που αλλάζει. Είναι πολλές φορές και ο κάθε υπουργός που αλλάζει, που εφαρμόζει στους μαθητές και στις μαθήτριες κάθε φορά και διαφορετικό σύστημα, χωρίς να συνυπολογίζεται τι επιπτώσεις αυτό παράγει ακριβώς στη ζωή σας.

Τον λόγο έχει ο κύριος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΑΛΑΝΤΖΗΣ (Νομός Έβρου): Καλησπέρα.

Ονομάζομαι Βασίλης Γιαλαντζής και είμαι από τον Έβρο.

Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σε όλους τους εκπαιδευτικούς, να κάνω μια έκκληση να παραμερίσουν τις προσωπικές τους αντιλήψεις και ιδεολογίες, γιατί διαμορφώνουν την προσωπικότητα των μαθητών. Στο πρόσωπο του καθηγητή βλέπουμε έναν δεύτερο γονέα. Δεν γίνεται η προσωπικότητα ενός μαθητή να είναι έρμαιο των αντιλήψεών του.

Γι' αυτό παραμερίστε απλώς τις απόψεις σας και δώστε στους μαθητές να καταλάβουν ότι μπορούν να συζητήσουν, να μιλήσουν σε εσάς, να απευθυνθούν, να τους καταλάβετε και να τους δείξετε ότι όλοι είμαστε ίσοι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστούμε πολύ και για την αμεσότητα της απεύθυνσης.

Τον λόγο έχει η κυρία.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΣΕΡΒΕΤΑ (Νομός Άρτας): Καλησπέρα και από εμένα.

Ονομάζομαι Ευφροσύνη-Κωνσταντίνα Σερβετά και είμαι από την εκλογική περιφέρεια της Άρτας.

Είναι γενικώς παραδεκτό ότι μια κοινωνία που επιθυμεί να προοδεύσει, θα πρέπει να δώσει ιδιαίτερη έμφαση στην ανάπτυξη και βελτίωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Δυστυχώς, όμως, παρατηρούνται διακρίσεις σε βάρος των οικονομικά ασθενέστερων στη χώρα μας. Οι πιο εύποροι έχουν τη δυνατότητα να αποκτήσουν βοήθεια μέσω των ιδιωτικών φροντιστηρίων και έτσι να βελτιώσουν την απόδοσή τους, ενώ οι οικονομικά ασθενέστεροι δεν έχουν αυτήν τη βοήθεια. Δομές, όπως η πρόσθετη διδακτική στήριξη στη χώρα μας, έχουν πια καταργηθεί και έτσι πολλοί μαθητές υφίστανται τις συνέπειες των οικονομικών διακρίσεων.

Θέλω να καταλήξω πως όλοι εμείς οι μαθητές έχουμε ανάγκη για ίσες ευκαιρίες και γενικά για ίσα δικαιώματα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Έχετε το δικαίωμα να έχετε ίσες ευκαιρίες και η πολιτεία έχει την υποχρέωση να σας τις εγγυηθεί και κάνετε καλά να το θυμίζετε όταν δεν τις εγγυάται.

Άλλη μία κυρία έχουμε από εδώ μπροστά, για να πάμε εν συνεχεία προς τα πίσω.

Έχετε τον λόγο.

ΛΟΥΚΙΑ-ΑΓΛΑΪΑ ΤΡΕΜΜΑ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί παρευρισκόμενοι και αγαπητοί συνάδελφοι, νομίζω ότι δεν έχουμε αναλογιστεί το κατά πόσο φέρουμε ατομική ευθύνη γι' αυτά τα φαινόμενα διακρίσεων που όλοι καταδικάζουμε.

Νομίζω ότι δεν αντιλαμβανόμαστε ότι βιώνουμε μια εποχή, στην οποία ο ατομικισμός και ο ανταγωνισμός κυριαρχούν παντού. Το κακό είναι ότι εμείς οι ίδιοι το διαιωνίζουμε.

Πρέπει όλοι μαζί να προσπαθήσουμε να αντιμετωπίσουμε πρώτα σαν άτομα τα φαινόμενα διακρίσεων, γιατί, κακά τα ψέματα, όλοι έχουμε κοροϊδέψει κάποιον, όλοι έχουμε ασκήσει βία, είτε ψυχολογική - κυρίως ψυχολογική - είτε λεκτική. Ελπίζω ότι ήταν μέχρι αυτόν τον βαθμό.

Από εκεί και πέρα, επειδή είναι γεγονός ότι οι άνθρωποι πρώτα αντιλήφθηκαν την ταυτότητα του «εσείς» και μετά του «εμείς», θα πρέπει, μέσω της αυτοπραγμάτωσής μας, να προσπαθήσουμε να βελτιωθούμε οι ίδιοι και μετά να προτείνουμε λύσεις και να ζητήσουμε και να απαιτήσουμε λύσεις από την πολιτεία, την κοινωνία ή το κράτος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Δεν μας είπατε το όνομά σας και την Περιφέρειά σας, για να καταγραφείτε στην έκθεση.

ΛΟΥΚΙΑ-ΑΓΛΑΪΑ ΤΡΕΜΜΑ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Με συγχωρείτε. Ήταν λίγος ο χρόνος και με άγχωσε, είναι η αλήθεια.

Ονομάζομαι Λουκία Τρέμμα και είμαι από την Α΄ Θεσσαλονίκης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Πολύ ωραία.

Θα σας κάνω μία πρόταση. Θα ολοκληρώσουμε με τους Βουλευτές και τις Βουλευτές που βρίσκονται σε αυτήν την πτέρυγα.

Θα δώσω τον λόγο σε έναν Έφηβο Βουλευτή που κάθεται πίσω πίσω και τον έχω ως έκπληξη φυλάξει.

Θα κάνουμε την ψηφοφορία και στο διάλειμμα θα καταγράψουμε τους Βουλευτές και τις Βουλευτές που θέλουν να μιλήσουν. Και στο δεύτερο μέρος θα ολοκληρώσουμε τη διαδικασία αυτών των παρεμβάσεων.

Συμφωνεί το Σώμα με αυτήν τη διαδικασία;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Λοιπόν, για να δούμε πόσους έχουμε και είναι τελειωτική αυτή η ένδειξη. Απ' όσο βλέπω, ζητούν να πάρουν τον λόγο έντεκα Έφηβοι Βουλευτές.

Θα κάνουμε το εξής: Θα μιλήσουν ακόμη τρεις Βουλευτές, για να κάνουμε το διάλειμμα και όσοι από εδώ δηλώσατε, όπως επίσης και από αυτήν εδώ την πτέρυγα, θα καταγράψουμε τα

ονόματά σας και θα κάνουμε μετά την ψηφοφορία και μετά το διάλειμμα τη διαδικασία, αφού δούμε και πόσο χρόνο έχουμε από τους καθηγητές σας.

Συμφωνείτε;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Άρα, είναι απ' ό,τι βλέπω τρεις.

Ελάτε.

ΟΡΤΕΑ-ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΕΛΕΣΙ (Νομός Πιερίας): Κυρία Πρόεδρε, ήθελα να σας ευχαριστήσω για την ευκαιρία που μου δώσατε. Ονομάζομαι Κελέσι Ορτέα-Κατερίνα κι έρχομαι από την Πιερία.

Θέλω να μιλήσω για τον διάλογο και την επικοινωνία, δύο έννοιες που θεωρώ ότι φέρουν μεγάλο νόημα και αποτελούν την ουσία κάθε δομής.

Εδώ θέλω να αναφερθώ σε θέσεις που πιστεύω πως θα βοηθήσουν στην καλύτερη λειτουργία και επικοινωνία όχι μόνο καθηγητή - μαθητή, αλλά και ανθρώπου προς άνθρωπο.

Πρώτον, η θέσπιση κανόνων εντός του σχολικού περιβάλλοντος, καθώς θεωρώ ότι κανόνες λειτουργούν σαν νόμοι και η έλλειψη νόμων, όπως και οι νόμοι που προάγουν την έλλειψη ανθρωπιάς, δεν είναι νόμοι, αλλά είναι το πλαίσιο στο οποίο προάγεται και δρα το έγκλημα.

Δεύτερον, θα ήθελα να υπογραμμίσω την όξυνση της κριτικής σκέψης και μέσω της ανθρωπιστικής διαπαιδαγώγησης, κάτι που μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς τίποτε άλλο πέρα από την ενασχόληση με τις αξίες, τα ανώτερα ιδανικά και τις τέχνες, καθώς θεωρώ πως η τέχνη, σύμφωνα με έναν φιλόσοφο του αρχαίου κόσμου, είναι η δημιουργία ενός κόσμου πιο ανθρώπινου από αυτόν που ζούμε τώρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Ελάτε.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΑΨΑΝΗ (Νομός Αχαΐας): Κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ που μου δίνετε τον λόγο.

Ονομάζομαι Γεωργία Σαψάνη κι έρχομαι από εκλογική περιφέρεια του νομού Αχαΐας.

Ακούσαμε για διακρίσεις κοινωνικές και φυλετικές. Εγώ αυτό που θα ήθελα να επισημάνω είναι οι διακρίσεις ανάμεσα στα σχολεία της επαρχίας και τα σχολεία των μεγαλουπόλεων. Φοιτώ σε ένα σχολείο της επαρχίας και σας διαβεβαιώ ότι κάθε χρόνο αντιμετωπίζουμε πολλά προβλήματα: έλλειψη καθηγητών, δυσκολία στις μεταφορές, προβλήματα υλικοτεχνικής υποδομής. Σαφώς, αυτά υπάρχουν και στα σχολεία των μεγαλουπόλεων, αλλά θεωρώ ότι στα σχολεία της επαρχίας υπάρχουν σε μεγαλύτερο βαθμό.

Εγώ αυτό που θα ήθελα να επισημάνω είναι ότι δεν πρέπει να αντιμετωπιζόμαστε ως παιδιά ενός κατώτερου Θεού, αλλά απαιτούμε ισότητα, γιατί χρειαζόμαστε και θέλουμε ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Σαψάνη.

Τον λόγο έχει η τελευταία Έφηβη Βουλευτής πριν το διάλειμμα.

Μετά θα δώσω τον λόγο στον Έφηβο Βουλευτή Μανώλη Γλέζο, που κάθεται πίσω-πίσω.

(Χειροκροτήματα)

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ-ANNA ΣΤΑΓΙΑ (Νομός Αργολίδας): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, ονομάζομαι Στάγια Αικατερίνη-Άννα και είμαι από τον νομό Αργολίδας.

Κατ' αρχάς, σας ευχαριστώ πολύ που μου δώσατε την ευκαιρία να τοποθετηθώ. Είναι δύσκολο, αλήθεια, να συναισθανθούμε όλα αυτά τα παιδιά και τόσα άλλα που βιώνουν στη σχολική καθημερινότητά τους τις διακρίσεις και αυτό στέκεται σαν σοβαρό εμπόδιο στην επικοινωνία και την πρόοδό τους.

Δεν προτείνω μόνο την ευαισθητοποίηση, αλλά και την αλλαγή της στάσης τόσο των εκπαιδευτικών, όσο και των μαθητών, σε κάθε τι διαφορετικό που μπορεί να τον μετατρέψει σε ξένο ή άνισο. Θεωρώ ότι μόνο καινοτόμες τεχνικές, οι οποίες βασίζονται στο βίωμα και την άμεση

επαφή με το διαφορετικό, μπορούν να αντικαταστήσουν τις συμβατικές κλασικές μεθόδους που εφαρμόζονται μέχρι τώρα.

Θα ήθελα οι εκπαιδευτικοί μας να είναι πιο ενημερωμένοι και διαρκώς επιμορφωμένοι. Πρέπει να υποστηρίζονται από ειδικούς ψυχικής υγείας στο δύσκολο έργο τους να καταστείλουν τις διακρίσεις στο σχολείο. Κυρίως προτείνω τη θεσμική θωράκισή τους, ώστε να διδάσκουν την αποδοχή της διαφορετικότητας χωρίς φόβο για το έργο που επιτελούν.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Τώρα θα δώσω τον λόγο στον Μανώλη Γλέζο, έναν άνθρωπο που συνδέεται, όπως ξέρετε, με την ιστορία της χώρας μας και με τις πιο λαμπρές στιγμές της Αντίστασης.

(Ορθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζοηρά και παρατεταμένα)

Κάθεται τόση ώρα στα πίσω έδρανα, όπως πάντοτε με την εφηβική του ζέση.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Το ευχαριστήριο είναι ευχαριστήριο τώρα, γιατί πάντοτε βρίσκομαι σε μεγάλη δυσκολία με τους συναδέλφους μου Βουλευτές και Ευρωβουλευτές που όταν παίρνουμε το λόγο, λέμε στον Πρόεδρο «ευχαριστώ». Τι θα πει «ευχαριστώ» στον Πρόεδρο; Δηλαδή, ο λόγος τούς δίνεται από τον Πρόεδρο ή έχουν δικαίωμα λόγου;

Παράξενα σας φαίνονται αυτά, αλλά ας ξεκινήσω απ' αυτό το παράξενο. Κλείνω την παρένθεση.

Στις Βρυξέλλες που βρισκόμουν, στο Βέλγιο, στη Γαλλία, στην Ολλανδία, στη Γερμανία, στην Ιταλία, στη Γαλλία, στην Ελβετία, συναντούσα ανθρώπους που δεν έλεγε ο ένας στον άλλον «καλημέρα». Είχαν υποχρεώσει και τα σκυλιά τους να μη μυρίζεται το ένα το άλλο. Κάποτε, ένας αλανιάρης σκύλος από άλλο μέρος - θα ήταν από την Ελλάδα ίσως - άρχισε να φωνάζει και πήγαν να τον πνίξουν.

Κάθε ένας σέρνει μία βαλίτσα και έναν σκύλο που δεν μιλάει. Στη βαλίτσα είναι κλεισμένοι ο εαυτός τους που θέλει να μιλήσει και δεν τον αφήνει το καθεστώς, το κατεστημένο, σε όλον τον κόσμο.

Οι πιο προοδευτικοί άνθρωποι που γνώρισα, στο ερώτημά μου «Τι θέλετε;», μου απάντησαν «Δεν θέλουμε να αποφασίζει άλλος για μας». Ρώτησα «Μέχρι εκεί;». Λένε «Υπάρχει κι άλλο;». Είπα «Σε ρωτώ υπεύθυνα. Εσύ δεν θέλεις να αποφασίζει άλλος για 'σένα και σταματάς εκεί ρωτώντας αν υπάρχει κι άλλο. Όμως, αν δεν προσθέσεις ότι όχι μονάχα δεν θέλω να αποφασίζει άλλος για μένα, αλλά θέλω να συμμετέχω στα κέντρα λήψης των αποφάσεων, λες μισά πράγματα μονάχα». Τους έκανε εντόπωση. Άνοιγαν έκπληκτοι τα μάτια τους για το καινούριο που μάθαιναν, ότι πρέπει να συμμετέχουν στα κέντρα λήψης των αποφάσεων.

Και τώρα ερχόμαστε εδώ. Σας καλούν με τον μεγάλο τίτλο «Η Βουλή των Εφήβων» και συμμετέχετε σε κέντρα λήψης αποφάσεων; Μην κοροϊδευόμαστε. Είναι μια ψευδαίσθηση. Τίποτα άλλο!

(Χειροκροτήματα)

Είναι η βαλβίδα που ανοίγει για να εξατμιστεί το καζάνι που βράζει και που εσείς το αποδέχεστε. Το αποδέχθηκε ο Αντώνης Σαμαράκης, που ήταν για χρόνια Πρόεδρος της «Βουλής των Εφήβων». Του έχω γράψει ένα γράμμα, το οποίο προς τιμήν του έχει δημοσιεύσει στο βιβλίο του «Μαρτυρίες για τον Αντώνη Σαμαράκη», όπου του έκανα ευθέως την απαραίτητη αυτή κριτική. Ας μου επιτραπεί να τη διαβάσω. Ζητάω συγγνώμη για την καθυστέρηση, διότι από τους αλληπάλληλους ψεκασμούς τώρα δεν βλέπω, όπως έβλεπα πριν.

«Όταν σε βλέπω μαζί με άλλους να προεξάρχετε της «Βουλής των Εφήβων», ταλαντεύομαι. Από τη μια χαίρομαι για όσα λένε και μας καταλογίζουν οι Έφηβοι και από την άλλη με ανατριχιάζει σύγκορμος η τρομερή σκέψη: Το κατεστημένο τα επιτρέπει όλα αυτά και τα επιδιώκει, γιατί του δίνουν πιστοποιητικά δημοκρατικότητας. Το κατεστημένο επιτρέπει στους νέους να μιλάνε, να εκδίδουν βιβλία, επιτρέπει σε όλον τον κόσμο να αγωνίζεται κιόλας, αλλά ως το κρίσιμο σημείο ασφαλείας για την ύπαρξή του. Το διευκολύνουμε μάλιστα με όσα γράφουμε και πράττουμε εναντίον του ως βαλβίδες εκτόνωσης και εκφόρτισης του κρίσιμου σημείου μεταλλαγής του συστήματος».

Και επειδή μερικοί κουφόνοες ή και δόλιοι με ρωτάνε: «Δηλαδή και τι θα έπρεπε να γίνει;», εγώ λέω: «Επιτρέψατε ποτέ στη «Βουλή των Εφήβων» να προτείνει νομοσχέδια και να υποχρεώνονται και οι Πρόεδροι της Βουλής και τα κόμματα να τα εισαγάγουν για συζήτηση;».

Σας έδωσαν ποτέ το δικαίωμα να προτείνετε νόμους;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι!

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Αυτό είναι το θέμα!

(Χειροκροτήματα)

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Και μόνο αυτό θα άλλαζε αμέσως το σύστημα. Και μόνο αυτό!

Δεν θέλω να καταχραστώ του λόγου και της θέσης που μου δίνεται. Θέλω μονάχα να πω τα εξής: Πρώτον, αν θυμάμαι καλά ο Θουκυδίδης στην «Ευγγραφή» του αναφέρει ότι όποιος δεν συμμετέχει στα κοινά, είναι αχρείος. Η λέξη «αχρείος» με την έννοια του «άχρηστου».

Αν θυμάμαι επίσης καλά, ο Σόλωνας έκανε κάτι τρομερό. Το εισήγαγε στην Αθηναϊκή Δημοκρατία, όταν τον κάλεσαν να φτιάξει τους τίτλους, και είπε ότι ο άπολις, αυτός δηλαδή που δεν συμμετέχει στην πόλη, την πόλη που αποτελείται από πολίτες που οι ίδιοι ασκούν πολιτική και δεν την αφήνουν στους επαγγελματίες πολιτικούς - και τότε βέβαια το αποτέλεσμα είναι ο πολιτισμός - εξορίζεται. Δεν ζητάω να εξορίζουμε τους μη συμμετέχοντες στα κοινά. Ζητάω, όμως, να απαιτούμε, να αξιώνουμε, να αγωνιζόμαστε και όλη την οργή μας να την κάνουμε με πολιτικές πράξεις και όχι μονάχα θεωρητικά, όχι μονάχα με τη γραφή, όχι μονάχα στους δρόμους, αλλά παντού, και σε ημερίδες και παντού. Να αγωνιζόμαστε για ένα πράγμα, να έρθει πραγματικά ο λαός στην εξουσία.

(Χειροκροτήματα)

Και το σύστημα θα είναι όχι για να υπάρχει κυβέρνηση. Θα θυμηθώ κάτι καταπληκτικό. Προσέξτε: Στην πρώτη περίοδο της Επανάστασης του 1821, που ο λαός έκανε την επανάσταση, δεν λέγονταν τα υπουργεία «υπουργεία» και η κυβέρνηση «κυβέρνηση». Ήταν Γραμματείες, ήταν δηλαδή εκτελεστικά όργανα των αποφάσεων του λαού.

Συνεπώς, κυρίαρχος ο λαός. Αυτός αποφασίζει σε πρώτη βαθμίδα για τα πάντα, για όλα. Είναι ολόκληρη συζήτηση, εγώ δεν έχω καμία αντίρρηση και κατά μέρος να με καλέσετε να μιλήσω στα σχολεία σας και να αναλύσουμε το θέμα. Ας μην το αναλύσουμε εδώ. Οι εκπρόσωποι είναι αυτοί που έχουν την εντολή των λαϊκών συνελεύσεων, την εντολή του λαού και η τελική εκτελεστική εξουσία εφαρμόζει τις αποφάσεις του λαού.

Θα δείτε και μερικά περίεργα. Το Σύνταγμά μας στο άρθρο 1 παράγραφος 2 ή 3, νομίζω - αν κάνω λάθος, διάκονέ με, Ζωή - λέει ότι θεμέλιος λίθος του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία. Την είδατε ποτέ;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Το λέει, όμως. Το λέει, δεν το κρύβει. Αυτή είναι η νομιμοφάνεια, η νομιμοτυπία. Το λέει, αλλά δεν το κάνει.

Για όσους ισχυρίζονται ότι προέρχονται από τον λαό, ότι είμαστε παιδιά του λαού, ζητάμε την ψήφο του λαού, λέω: Τώρα στις εκλογές σκεφτείτε μια παραδοξότητα. Όλοι ζητούν την ψήφο του λαού, «ψηφίστε μας γι' αυτό και γι' αυτό». Ποτέ δεν ζητούν την εντολή του λαού. Καταλαβαίνετε την ποιοτική διαφορά; Την εντολή του λαού δεν την ζητούν. Ζητούν να εκφράσουν το λαό, αλλά δεν ζητούν την εντολή του λαού.

(Χειροκροτήματα)

Ζωή, δεν με κόβεις. Με παρασέρνεις στον ολισθηρό δρόμο.

Και επειδή είδα και πολλά χειροκροτήματα, να σας πω τη γνώμη μου για τα χειροκροτήματα; Θα τελειώσω με αυτό. Έλεγα σε συναδέλφους που ήταν κάτοχοι της ρητορικής τέχνης σε ύψιστο βαθμό το εξής: «Τώρα εσύ νομίζεις ότι, επειδή σε χειροκροτούν, σε χειροκροτούν γι' αυτά που είπες;». Λέει: «Γιατί με χειροκροτούν;». Λέω: «Θέλουν να εκτονωθούν οι άνθρωποι από την καταπίεση που τους έκανες να κάθονται να σε ακούν».

Γεια σας!

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωνηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Μανώλη Γλέζο, που έδωσε και μια άλλη διάσταση.

Θέλω να πω ότι αυτή εδώ η Ολομέλεια έχει κυρίαρχη δύναμη και, όπως αποφασίσαμε να αλλάξουμε τη διαδικασία και να μιλήσουν και εκτός καταλόγου Βουλευτές, εγώ σας προτείνω να αποφασίσουμε, μετά την ψήφιση και εφόσον ψηφιστεί ο νόμος που προτείνει η «Βουλή των

Εφήβων», να διαβιβαστεί με πράξη μου στην επόμενη Βουλή των Ελλήνων - και των Ελληνίδων, λέω εγώ, για να μιλάμε και για τα δύο φύλα - με την υποχρέωση να συνεδριάσει η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και να εξετάσει αυτό το νομοσχέδιο.

Συμφωνείτε;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Για να κάνουμε ένα βήμα παραπάνω προς τη λαϊκή κυριαρχία.

Λοιπόν, θα περάσουμε στην ψήφιση. Και τώρα η διαδικασία που θα ακολουθήσει έχει ως εξής:

Το νομοσχέδιο ψηφίζεται πρώτα επί της αρχής. Εφόσον ψηφιστεί επί της αρχής περνάμε στην ψηφοφορία επί των άρθρων. Εν προκειμένω, βλέπω ότι είναι ένα και μόνο άρθρο. Και στη συνέχεια γίνεται η ψηφοφορία επί του συνόλου.

Στην κανονική Βουλή η ψηφοφορία αυτή γίνεται διά βοής. Εδώ θα κάνουμε ψηφοφορία με ανάταση χειρός, να είναι και πιο ορατό το αποτέλεσμα.

Και έτσι, στην επί της αρχής συζήτηση, αλλά και σε κάθε ψηφοφορία, θα σας καλέσω, όσοι ψηφίζουν «ΥΠΕΡ» να σηκώσουν το χέρι, όσοι ψηφίζουν «ΚΑΤΑ» να σηκώσουν το χέρι και όσοι και όσες δηλώνουν «ΠΑΡΩΝ» και «ΠΑΡΟΥΣΑ» επίσης να σηκώσουν το χέρι.

Λοιπόν, ξεκινάμε με την επί της αρχής ψηφοφορία.

Όσοι και όσες Έφηβοι Βουλευτές ψηφίζουν υπέρ επί της αρχής να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι τους όσοι ψηφίζουν «ΥΠΕΡ» επί της αρχής του νομοσχεδίου)

Πολύ ωραία.

Όσοι και όσες Έφηβοι Βουλευτές ψηφίζουν κατά του νομοσχεδίου επί της αρχής να σηκώσουν το χέρι.

(Δεν σηκώνει το χέρι του κανείς Έφηβος Βουλευτής).

Όσοι και όσες Έφηβοι Βουλευτές δηλώνουν «ΠΑΡΩΝ» επί του νομοσχεδίου επί της αρχής να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνει το χέρι του ένας Έφηβος Βουλευτής).

Επομένως, το νομοσχέδιο έγινε δεκτό από τη «Βουλή των Εφήβων» επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Περνάμε στην ψήφιση του νομοσχεδίου επί των άρθρων και συγκεκριμένα επί του άρθρου μόνου του νομοσχεδίου, του ενός δηλαδή άρθρου.

Όσοι και όσες Έφηβοι Βουλευτές ψηφίζουν υπέρ του άρθρου αυτού να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το άρθρο)

Σας ευχαριστώ.

Όσοι και όσες Έφηβοι Βουλευτές ψηφίζουν κατά του άρθρου μόνου του νομοσχεδίου να σηκώσουν το χέρι.

(Δεν σηκώνει το χέρι του κανείς Έφηβος Βουλευτής).

Όσοι και όσες Έφηβοι Βουλευτές δηλώνουν «ΠΑΡΩΝ» ή «ΠΑΡΟΥΣΑ» να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνει το χέρι του ένας Έφηβος Βουλευτής).

Επομένως, το άρθρο μόνο έγινε δεκτό από τη Βουλή των Εφήβων κατά πλειοψηφία.

Και στο άρθρο μόνο και επί της αρχής είχαμε μία δήλωση «ΠΑΡΩΝ».

Προχωράμε τώρα, και με δεδομένο ότι δώσατε το καλό παράδειγμα και δεν φέρατε τροπολογίες της τελευταίας στιγμής, μπορούμε να περάσουμε στην ψήφιση του νομοσχεδίου επί του συνόλου. Εάν είχαν έρθει τροπολογίες θα έπρεπε να περιμένουμε είκοσι τέσσερις ώρες. Θα μένατε, βέβαια, άλλη μία ημέρα εδώ.

(Γέλωτες στην Αίθουσα από τους Έφηβους Βουλευτές)

Όσοι και όσες Έφηβοι Βουλευτές ψηφίζουν υπέρ του νομοσχεδίου επί του συνόλου να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι τους όσοι ψηφίζουν «ΥΠΕΡ» στο νομοσχέδιο επί του συνόλου)

Σας ευχαριστώ.

Όσοι και όσες Έφηβοι Βουλευτές ψηφίζουν κατά του νομοσχεδίου επί του συνόλου να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνει το χέρι του ένας Έφηβος Βουλευτής).

Όσοι και όσες Έφηβοι Βουλευτές δηλώνουν «ΠΑΡΩΝ» να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνει το χέρι του ένας Έφηβος Βουλευτής).

Πολύ ωραία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Επομένως, το νομοσχέδιο, η πρόταση νόμου, η νομοθετική πρόταση με τίτλο «Αρχές και κανόνες για την πρόληψη και αντιμετώπιση των διακρίσεων στο σχολείο» έγινε δεκτή επί της αρχής, επί των άρθρων και επί του συνόλου από τη «Βουλή των Εφήβων» κατά συντριπτική πλειοψηφία.

(Χειροκροτήματα)

(Το κείμενο της νομοθετικής πρότασης έχει ως εξής:)

Αρχές και κανόνες για την πρόληψη και αντιμετώπιση των διακρίσεων στο σχολείο

Άρθρο μόνο

1. Στον χώρο του σχολείου δεν είναι αποδεκτή οποιαδήποτε μορφή άμεσης ή έμμεσης διάκρισης λόγω φυλής, καταγωγής, χρώματος, φύλου, γλώσσας, θρησκείας, σεξουαλικού προσανατολισμού, ηλικίας, πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων, αναπηρίας, εμφάνισης, οικογενειακής, περιουσιακής, νομικής ή οποιασδήποτε άλλης κατάστασης, σύμφωνα με το Σύνταγμα, τη Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού και συναφή νομοθετήματα.

2. Ως διάκριση νοείται η ανεπιθύμητη συμπεριφορά που σχετίζεται με τους παραπάνω λόγους και συνιστά άμεσα ή έμμεσα μεταχείριση λιγότερο ευνοϊκή από αυτήν της οποίας τυγχάνει, έτυχε ή θα τύγχανε άλλο πρόσωπο σε ανάλογη κατάσταση. Η μεταχείριση αυτή έχει σκοπό ή αποτέλεσμα την προσβολή της αξιοπρέπειας προσώπου και τη δημιουργία εκφοβιστικού, εχθρικού, εξευτελιστικού, ταπεινωτικού ή επιθετικού περιβάλλοντος ή/και αισθήματος μειονεξίας. Διάκριση είναι επίσης οποιαδήποτε εντολή για την εφαρμογή διακριτικής μεταχείρισης σε βάρος προσώπου για οποιονδήποτε από τους αναφερόμενους στην παράγραφο 1 λόγους. Διάκριση δεν αποτελεί η ανάληψη θετικών δράσεων και η λήψη ειδικών μέτρων με σκοπό την αντιστάθμιση μειονεκτημάτων, την προστασία της ασφάλειας και της υγείας και τη δημιουργία προϋποθέσεων ή διευκολύνσεων για την ισότιμη συμμετοχή ορισμένων προσώπων, εφόσον δεν συνιστά προσβολή της προσωπικότητάς τους.

3. Το σχολείο, αξιοποιώντας τις ισχύουσες διατάξεις και τους θεσμούς δημοκρατικής λειτουργίας, προβαίνει σε όλες τις δυνατές ενέργειες και δράσεις για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων του παιδιού και την αποτροπή των διακρίσεων, τη δημιουργία θετικού κλίματος επικοινωνίας, συνεργασίας, συμμετοχής, εμπιστοσύνης και αλληλοσεβασμού ανάμεσα στα μέλη της σχολικής κοινότητας, τη διασφάλιση συνθηκών λειτουργικότητας και ευνομίας στη σχολική ζωή. Ανάμεσα σε αυτές τις ενέργειες μπορούν να περιλαμβάνονται οι εξής:

α. ενημέρωση όλων των μελών της σχολικής κοινότητας (εκπαιδευτικών, μαθητών και γονέων) σχετικά με την ισχύουσα νομοθεσία για τις διακρίσεις, τις προβλέψεις των διεθνών συμβάσεων, του Συντάγματος, και της λοιπής εθνικής νομοθεσίας). Συνεργασία για τον σκοπό αυτόν του σχολείου με θεσμικούς φορείς προάσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων του παιδιού, για την καλύτερη ενημέρωση των μελών των σχολικών κοινοτήτων

β. επιμόρφωση και ευαισθητοποίηση των εκπαιδευτικών σε θέματα καλλιέργειας υγιών σχέσεων, ψυχολογίας των παιδιών και των εφήβων, πρόληψης και αντιμετώπισης περιστατικών συγκρούσεων, διακρίσεων και βίας, και διδασκαλίας με τρόπο συμβατό προς τις αρχές της ισότιμης μεταχείρισης, λαμβάνοντας υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά και τις ανάγκες των μαθητών. Η επιμόρφωση αυτή θα πρέπει να έχει υποχρεωτικό και τακτικό χαρακτήρα

γ. συμβουλευτική και υποστήριξη των εκπαιδευτικών από ειδικούς, τακτική αξιολόγησή τους με τη συνδρομή και των απόψεων των μαθητών, ως προς την ικανότητά τους να αναπτύσσουν υγιείς παιδαγωγικές σχέσεις, και ενθάρρυνση - έμπρακτη στήριξη των εκπαιδευτικών που προωθούν την αντιρατσιστική εκπαίδευση

δ. ενίσχυση -σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης- μαθημάτων σχετικών με τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα δικαιώματα του παιδιού, το δημοκρατικό πολίτευμα, τις διακρίσεις, τις ανθρωπίνες σχέσεις, την αγωγή υγείας και τη σεξουαλική αγωγή. Τα μαθήματα αυτά πρέπει να διεξάγονται με διαδραστικές μεθόδους συμμετοχικής και βιωματικής μάθησης, μέσω συζητήσεων, ερευνητικών εργασιών, πρωτοβουλιών, παιχνιδιών ρόλων, κ.λπ. και να προάγουν στους μαθητές και τις μαθήτριες τον σεβασμό της διαφορετικότητας, την αποφυγή του ρατσισμού, της ξενοφοβίας και της ομοφοβίας, και την ειρηνική επίλυση των συγκρούσεων

ε. προσαρμογή της διδακτικής όλων των μαθημάτων και ιδίως αυτών που διαπραγματεύονται θέματα πεποιθήσεων, όπως τα θρησκευτικά, στις αρχές της μη διάκρισης και του σεβασμού της διαφορετικότητας, ώστε να μην προσβάλλονται ομάδες με διαφορετικές πεποιθήσεις και πολιτισμικά πρότυπα

στ. ενίσχυση των σχολικών δραστηριοτήτων (αγωγής υγείας, πολιτιστικών, περιβαλλοντικών, καλλιτεχνικών, αθλητικών, εκδρομών, κ.ά.) που ιδίως μέσα από την ομαδική συνεργασία προάγουν την ενσυναίσθηση, την αποδοχή της διαφορετικότητας, τη διαπολιτισμικότητα, την γνωριμία με άλλους πολιτισμούς, την ειρηνική συνύπαρξη και επίλυση συγκρούσεων, την καταπολέμηση των διακρίσεων, της βίας και του ρατσισμού, τη διαμεσολάβηση, κ.λπ.

ζ. διαμόρφωση και εφαρμογή σχολικών κανονισμών σε κάθε σχολική μονάδα, με την ενεργή συμμετοχή μαθητών, εκπαιδευτικών και γονέων, για τη ρύθμιση θεμάτων της καθημερινότητας, την προστασία των δικαιωμάτων, την επίλυση διαφορών και συγκρούσεων, την επιβράβευση θετικών δράσεων και, τελικά, την ανάδειξη της αξίας τέτοιου είδους δεσμεύσεων για την ομαλή κοινωνική συμβίωση. Παράλληλα, προτείνεται η υιοθέτηση από κοινού συμφωνημένων κανόνων σε κάθε τμήμα

η. τακτικές συναντήσεις – συζητήσεις μαθητών με τους υπεύθυνους εκπαιδευτικούς των τάξεών τους. Καθιέρωση σχετικού χρόνου εντός του προγράμματος, για την επικοινωνία, την ελεύθερη έκφραση, την ομαλή συνύπαρξη, την καλλιέργεια σχέσεων εμπιστοσύνης και την επίλυση προβλημάτων

θ. (στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση) ορισμός καθηγητών υπεύθυνων για τα θέματα επίλυσης συγκρούσεων και διαχείρισης βίαιων, εκφοβιστικών και ρατσιστικών συμπεριφορών σε κάθε σχολική μονάδα, οι οποίοι επιμορφώνονται και εποπτεύονται κατάλληλα

ι. παισίωση και σύνδεση των σχολείων με ειδικούς ψυχικής υγείας (ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς), υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας και ψυχικής υγείας της κοινότητας, Συμβουλευτικούς Σταθμούς Νέων, κ.λπ., για την υποστήριξη των μαθητών και, όποτε κρίνεται αναγκαίο, των οικογενειών τους

ια. καθιέρωση διαδικασιών ακρόασης και επιδίωξης συμφιλίωσης με αξιοποίηση καλών πρακτικών στις περιπτώσεις που εκδηλώνεται ένα περιστατικό διάκρισης, ρατσιστικής ή βίαιης συμπεριφοράς μέσα στο σχολείο ή έξω από αυτό, που επηρεάζει τις σχέσεις μεταξύ μελών της σχολικής κοινότητας

ιβ. εξάντληση εναλλακτικών τρόπων αντιμετώπισης των βλαπτικών συμπεριφορών και αποκατάστασης της τυχόν βλάβης, πριν την επιβολή των προβλεπόμενων ποινών και επιβολή δίκαιων και απόλυτα αναγκαίων κυρώσεων ύστερα από προσεκτική ακρόαση της γνώμης των εμπλεκόμενων και των εκπροσώπων της μαθητικής κοινότητας

ιγ. ενίσχυση του ρόλου των ίδιων των μαθητών στην επίλυση συγκρούσεων μέσω διαλόγου και αλληλοκατανόησης, δημιουργία ομάδων φιλίας ή διαμεσολάβησης, με την υποστήριξη κατάλληλα επιμορφωμένων εκπαιδευτικών

ιδ. αξιοποίηση των συλλογικών θεσμικών οργάνων της σχολικής κοινότητας (σχολικού συμβουλίου, συλλόγου διδασκόντων, μαθητικών συμβουλίων, συνελεύσεων και συλλόγου γονέων και κηδεμόνων) και ενίσχυση πρωτοβουλιών των μαθητών για την εμπέδωση των αρχών της δημοκρατικής λειτουργίας του σχολείου, την προώθηση ενημέρωσης, εκδηλώσεων και δράσεων κατά των διακρίσεων, τη δημιουργία αισθήματος ασφάλειας στο σχολικό περιβάλλον, καθώς και για την αντιμετώπιση περιστατικών διατάραξης σχέσεων ανάμεσα σε μέλη της σχολικής κοινότητας

ιε. αξιοποίηση του υπάρχοντος παιδαγωγικού υλικού αντιρατσιστικής εκπαίδευσης και δημιουργία, με τη συμμετοχή των μαθητών, οπτικοακουστικού ή άλλου υλικού ευαισθητοποίησης κατά των διακρίσεων και του ρατσισμού

ιστ. ειδική φροντίδα και θετικές δράσεις για την ισότιμη ενσωμάτωση και τη συμμετοχή μαθητών με αναπηρίες ή/και ιδιαιτερότητες, αλλοδαπών μαθητών, μαθητών με διαφορετικά θρησκευόμενα και μαθητών Ρομά, την ενίσχυση του δικαιώματος στη διαφορετικότητα και τη δημιουργία ευκαιριών έκφρασης και επικοινωνίας ανάλογα με τα πολιτισμικά στοιχεία που φέρει ο κάθε μαθητής

ιζ. μέτρα και πρωτοβουλίες για τη στήριξη των πλέον ευάλωτων και οικονομικά αδύναμων μαθητών (λ.χ. λειτουργία σχολικής κουζίνας, τμημάτων ενισχυτικής διδασκαλίας, κ.ά.)

ιη. ενημέρωση των μαθητών και των καθηγητών για τα αρμόδια πρόσωπα, στα οποία μπορούν να απευθύνονται (διεύθυνση, προϊστάμενες διευθύνσεις εκπαίδευσης και ανεξάρτητες αρχές προάσπισης δικαιωμάτων) σε περίπτωση που υφίστανται διάκριση ή βία από συμμαθητές τους ή εκπαιδευτικό, διασφάλιση διαδικασιών ώστε να εξετάζεται με εχεμύθεια η καταγγελία τους, να διερευνάται με αντικειμενικό τρόπο και, όπου απαιτείται, να ενεργοποιείται η προβλεπόμενη πειθαρχική διαδικασία

ιθ. ενεργοποίηση των συλλόγων γονέων και κηδεμόνων για τη διεξαγωγή συζητήσεων, σεμιναρίων και εκδηλώσεων που αποβλέπουν στην εξάλειψη ρατσιστικών αντιλήψεων και συμπεριφορών

κ. σύνδεση του σχολείου με τοπικούς φορείς για διοργάνωση εκδηλώσεων, προβολών, παραστάσεων, δράσεων αλληλεγγύης κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Χαίρομαι, όμως, που έχουμε και διαφοροποιήσεις, ώστε να ενισχύεται η δημοκρατία και η συζήτηση.

Τώρα διακόπτεται η συνεδρίαση. Θα κάνουμε ένα διάλειμμα δεκαπέντε λεπτών. Στη διάρκεια του διαλείμματος ο Γενικός Γραμματέας της Βουλής, ο κ. Γιώργος Θαλάσσης, σε συνεργασία με τους εκπαιδευτικούς και με εσάς θα συγκεντρώσει τα ονόματα εκείνων που θέλουν να μιλήσουν στο δεύτερο μέρος της συνεδρίασης.

Διακόπτεται η συνεδρίαση.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, παρακαλώ να καθίσετε και να καταλάβετε τις θέσεις σας στα έδρανά σας, για να ξεκινήσει το δεύτερο τμήμα της συνεδρίασης.

Η ημερήσια διάταξη αναφέρει ως αντικείμενο αυτού του δεύτερου κομματιού της συνεδρίασης τον Κοινοβουλευτικό Έλεγχο.

Έχουμε έξι επίκαιρες ερωτήσεις από νέους και νέες Εφήβους Βουλευτές. Θα αλλάξουμε τη σειρά, γιατί η κ. Σάρα Τερέφε από την ΣΤ΄ Ομάδα Διαβούλευσης πρέπει να αναχωρήσει, οπότε θα κάνουμε μία διαφορετική σειρά.

Εάν έχουμε χρόνο, μετά την ολοκλήρωση των επίκαιρων ερωτήσεων θα μιλήσουν και κάποιοι ακόμη Βουλευτές από εκείνους που το ζήτησαν και θα κλείσουμε με την ομιλία μου, γιατί προτίμησα πρώτα να σας ακούσω και μετά να μιλήσω, αντί να σας μιλήσω πρώτα και μετά να σας ακούσω. Ελπίζω έτσι να θέσουμε ένα νέο υπόδειγμα, πρώτα να ακούγονται οι νέοι και μετά να τους απευθύνονται λόγοι.

Η διαδικασία του Κοινοβουλευτικού Έλεγχου θα εξελιχθεί ως εξής. Έχουμε παρούσα την Υπηρεσιακή Υπουργό Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Φρόσω Κιάου.

(Χειροκροτήματα)

Θα της απευθύνετε έξι επίκαιρες ερωτήσεις της αρμοδιότητάς της, τις οποίες προετοιμάσατε μέσα από συλλογικές διαδικασίες, τις ψηφίσατε προκειμένου να προκριθούν από ένα σύνολο πενήντα έξι ερωτήσεων, παρουσιάστηκαν και ενώπιον των υπολοίπων Βουλευτών και μέσα από τρεις διαδοχικές ψηφοφορίες, όπως βλέπω, δύο την πρώτη ημέρα και μία εχθές, προκρίθηκαν αυτές οι ερωτήσεις.

Η πρωτολογία των Βουλευτών που ρωτούν διαρκεί τρία λεπτά, η πρωτολογία της Υπουργού τρία λεπτά, η δευτερολογία των Βουλευτών ενάμισι λεπτό κι η δευτερολογία της Υπουργού ενάμισι λεπτό.

Ξεκινούμε αμέσως με την επίκαιρη ερώτηση της Εφήβου Βουλευτή από την Αιθιοπία, κ. Σάρα Τερέφε από την ΣΤ΄ Ομάδα Διαβούλευσης, προς την Υπουργό Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων με θέμα «Προτάσεις για την εύρυθμη λειτουργία των ελληνικών σχολείων του εξωτερικού».

(Χειροκροτήματα)

ΣΑΡΑ ΤΕΡΕΦΕ (Αιθιοπία): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, ονομάζομαι Σάρα Τερέφε. Είμαι από την Αιθιοπία, Ομάδα Προβληματισμού ΣΤ΄ 9.

Επίκαιρη ερώτηση προς την Υπουργό Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων. Θέμα: «Εύρυθμη λειτουργία των σχολείων του εξωτερικού».

Κυρία Υπουργέ, σε συνέντευξη του προηγούμενου Υπουργού Παιδείας στα «Παραπολιτικά FM», στις 11 Αυγούστου 2015, ο ίδιος δήλωσε: «Έχουμε προσπαθήσει με όλες μας τις δυνάμεις να μην υπάρξει κανένα κενό στα σχολεία. Είμαστε σχεδόν βέβαιοι ότι δεν θα υπάρξουν καθόλου κενά, ότι η σχολική χρονιά θα αρχίσει κανονικά. Την πρώτη μέρα που θα πάνε τα παιδιά στο σχολείο θα βρουν και τον δάσκαλό τους και τα βιβλία τους στη θέση τους κι όλα θα κυλήσουν ομαλά. Να αισιοδοξούν οι γονείς και οι μαθητές ότι από την 1^η Σεπτεμβρίου όλα θα είναι στη θέση τους».

Με βάση τα παραπάνω, ερωτάστε, κυρία Υπουργέ:

Τι προτίθεστε να πράξετε για την εύρυθμη λειτουργία των σχολείων του εξωτερικού και δη της Αφρικής;

Σε ποιες ενέργειες θα προβείτε, προκειμένου να εξασφαλίσετε την ομαλή λειτουργία των σχολείων με καθηγητές όλων των ειδικοτήτων και χωρίς περικοπές ωρών διδασκαλίας λόγω ελλείψεως διδακτικού προσωπικού, όπως συνηθίζεται τα τελευταία λίγα χρόνια;

Μήπως τελικά γίνονται διακρίσεις κι εμείς οι Έλληνες του εξωτερικού δεν έχουμε πλέον το δικαίωμα στην ελληνική παιδεία όπως τα υπόλοιπα ελληνόπουλα;

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό για εμάς τους Έλληνες του εξωτερικού να υπάρχουν τα απαραίτητα εφόδια και η εύρυθμη λειτουργία στα σχολεία μας, γιατί με αυτόν τον τρόπο θα καταφέρουμε να λάβουμε τη σωστή μόρφωση που αξίζουμε. Έτσι θα έχουμε την ευκαιρία να πραγματοποιήσουμε τα όνειρά μας σε σπουδές στην Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε πολύ για την ερώτηση.

Δίνω τον λόγο στην κυρία Υπουργό.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ-ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΚΙΑΟΥ (Υπηρεσιακή Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν έχω κάνει τον χαιρετισμό μου προς εσάς, κυρία Πρόεδρε. Με δύο κουβέντες, είναι μεγάλη μου χαρά να είμαι ανάμεσά σας. Εσείς Έφηβοι Βουλευτές, εγώ Υπηρεσιακή Υπουργός από 1^{ης} Σεπτεμβρίου, σε θέματα Παιδείας ειδικότερα και βέβαια Πολιτισμού και Αθλητισμού και Έρευνας – είναι ένα υπερυπουργείο -, εδώ όμως ερχόμενη να απαντήσω σε θέματα σχετικά με την Παιδεία. Ευχαριστώ και είναι χαρά μου να συνομιλώ μαζί σας.

Έρχομαι στην ερώτηση. Το ζήτημα του σχεδιασμού και της καλής οργάνωσης της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης των παιδιών μας στο εξωτερικό είναι πολύ σοβαρό και απαιτεί, όπως ίσως δεν γνωρίζετε, συνεργασία του Υπουργείου Παιδείας με το Υπουργείο Εξωτερικών, αλλά θα έλεγα υπό τις σημερινές συνθήκες και με το Υπουργείο Οικονομικών.

Πέρυσι αποσπάστηκαν περίπου χίλιοι εκπαιδευτικοί σε όλον τον κόσμο, για να ενισχύσουν την ελληνόγλωσση εκπαίδευση, τα σχολεία μας του εξωτερικού. Αυτοί, πέρα από αποσπάσεις εκπαιδευτικών, αποκτούν δωρεάν όλα τα βιβλία που εκδίδονται και μοιράζονται στα παιδιά στην Ελλάδα.

Ένας τέτοιος σχεδιασμός απαιτεί πρωτίστως να λάβει υπόψη τις ιδιαιτερότητες του εκπαιδευτικού συστήματος κάθε χώρας, παράλληλα με την ανάγκη πράγματι τα παιδιά των ομογενών να μάθουν ελληνικά και να γνωρίσουν την ιστορία της Ελλάδος. Είναι πολύ σημαντικό τμήμα της ταυτότητάς τους που θα τους συνοδεύει σε ολόκληρη τη ζωή τους.

Στις χώρες της Ευρώπης – και πρέπει να κάνουμε μια διάκριση - όπως και στον Καναδά, στην Αυστραλία, στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής θα έλεγα ότι πρέπει να υπάρχουν τμήματα ελληνικής γλώσσας ενταγμένα στο πρόγραμμα κάθε σχολείου, γερμανικού, αμερικάνικου, γαλλικού, αγγλικού. Παράλληλα, θα μπορούσαμε να σκεφτούμε να διατηρήσουμε και να ιδρύσουμε κάποια πολύ καλά δίγλωσσα σχολεία, των οποίων τα πτυχία θα αναγνωρίζονται από τις εκεί ευρωπαϊκές χώρες, έτσι ώστε τα παιδιά να έχουν άμεση πρόσβαση και στα εκεί πανεπιστήμια και στα δικά μας.

Πράγματι, στην Αφρική ειδικότερα, όπως και σε άλλες πόλεις, όπως για παράδειγμα στη Μαριούπολη όπου υπάρχει μια ισχυρότατη ελληνική κοινότητα, οι συνθήκες δεν είναι ίδιες και γι' αυτό η αντιμετώπιση πρέπει να είναι διαφορετική. Εκεί πράγματι δεν μπορεί κανείς να πει εύκολα ότι τα παιδιά μας μπορούν να φοιτήσουν στα εκεί σχολεία, με όρους ίσης ευκαιρίας. Σε αυτά τα παιδιά πρέπει αναμφισβήτητα να δίνεται η δυνατότητα πρόσβασης στα ελληνικά πανεπιστήμια, με το ειδικό σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση που ισχύει και σήμερα για όλα τα παιδιά των ομογενών, ανεξαρτήτως του σε ποια χώρα έχουν φοιτήσει.

Πράγματι, η Αφρική -ανέφερα και τη Μαριούπολη που έλαβα γνώση- είναι μια ειδική περίπτωση. Εκεί θα ενισχύσουμε τα σχολεία, θα τα διατηρήσουμε και θα τα προσέξουμε. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό.

Τον λόγο έχει για τη δευτερολογία της η κ. Τερέφε.

ΣΑΡΑ ΤΕΡΕΦΕ (Αιθιοπία): Όχι, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Παρατείστε;

ΣΑΡΑ ΤΕΡΕΦΕ (Αιθιοπία): Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Εντάξει. Κυρία Υπουργέ, έχετε κάτι να συμπληρώσετε;

ΑΓΓΕΛΙΚΗ-ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΚΙΑΟΥ (Υπηρεσιακή Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι, ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Πολύ ωραία, καλυφθήκατε από την απάντηση.

Ολοκληρώθηκε, λοιπόν, η συζήτηση της έκτης επίκαιρης ερώτησης. Περνάμε τώρα στην κανονική σειρά των ερωτήσεων.

Καλώ στο βήμα τον Έφηβο Βουλευτή Κυκλάδων κ. Αλέξανδρο Μπαφίτη, από τη Β΄ Ομάδα Διαβούλευσης, προκειμένου να αναπτύξει την επίκαιρη ερώτησή του προς την Υπουργό Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, με θέμα «Πανελλήνιες εξετάσεις, τρόπος αξιολόγησης και εισαγωγής μαθητών και μαθητριών στην Ανώτατη Εκπαίδευση».

(Χειροκροτήματα)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΦΙΤΗΣ (Νομός Κυκλάδων): Σας ευχαριστώ.

Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κυρία Υπουργέ, συνάδελφοι Βουλευτές, ονομάζομαι Μπαφίτης Αλέξανδρος και είμαι από την εκλογική περιφέρεια των Κυκλάδων. Εκπροσωπώ την Ομάδα Προβληματισμού Β΄ 4.

Οι Πανελλήνιες είναι ένα σύστημα το οποίο υφίσταται εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Το Υπουργείο Παιδείας το θεωρεί σωστό για την αξιολόγηση των μαθητών, με σκοπό την εισαγωγή τους στα πανεπιστήμια της χώρας. Το μόνο που ενδιαφέρει το εκπαιδευτικό σύστημα είναι ένας βαθμός, αποτέλεσμα ενός τρίωρου διαγωνίσματος που δημιουργεί άγχος στα παιδιά, ένας βαθμός που αναγκάζει τα παιδιά να «παπαγαλίσουν» και να υποστούν μια τόσο ψυχοφθόρα διαδικασία, ώστε τελικά να περνούν το τεστ, του πόσο καλή μνήμη διαθέτουν.

Ερωτώ, λοιπόν, εσάς κυρία Υπουργέ: Έχετε σκεφτεί ποτέ τα προβλήματα που δημιουργείτε όχι μόνο στους μαθητές αλλά και στις οικογένειές τους, που επιβαρύνονται οικονομικά αναγκασζόμενες να τους στείλουν σε φροντιστήρια; Ο καλύτερος στην απομνημόνευση κερδίζει, ενώ η παραπαιδεία ανθεί. Οι μαθητές αναπτύσσουν αρνητικά συναισθήματα για το εκπαιδευτικό σύστημα και τους λειτουργούς του. Είστε χαρούμενοι με αυτό; Σας κάνει να νιώθετε ωραία όταν όλο και πιο πολλοί αποτυγχάνουν, επειδή ο τρόπος αξιολόγησης δεν είναι δίκαιος; Είστε πρόθυμοι να τα αλλάξετε όλα αυτά ή θα μείνετε άπραγοι για μια ακόμα φορά, διαιωνίζοντας τα προβλήματα των μαθητών;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Μπαφίτη.

Τον λόγο έχει η κυρία Υπουργός.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ-ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΚΙΑΟΥ (Υπηρεσιακή Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας υπενθυμίζω ότι είμαι Υπηρεσιακή Υπουργός και βεβαίως δεν είμαι ευχαριστημένη μ' όλα αυτά. Ως Υπηρεσιακή Υπουργός θα σας απαντήσω με κάποιες σκέψεις μου.

Θέλω να παρατηρήσω ότι οι εξετάσεις είναι αποτέλεσμα. Δεν αποτελούν τον σκοπό του εκπαιδευτικού συστήματος. Αναμφισβήτητα, είναι αναγκαία η ουσιαστική βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος και, αν γίνει αυτό, ως φυσική συνέπεια θα υπάρξει και η αναθεώρηση των εξετάσεων.

Απ' ό,τι έχω παρακολουθήσει κι εγώ στον διάλογο για την Παιδεία, φαίνεται ότι είναι ώριμο και επιτακτικό πλέον να αυτονομηθεί το λύκειο από τις εισαγωγικές εξετάσεις στο πανεπιστήμιο. Θα μπορούσε κανείς ενδεχομένως να σκεφθεί να καταργηθούν οι πανελλήνιες και να βρεθούν άλλοι τρόποι αξιολόγησης και εισαγωγής στα πανεπιστήμια, όπως έχουν άλλες – ευρωπαϊκές τουλάχιστον – χώρες.

Είναι σημαντικό να ενταχθεί στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση ο επαγγελματικός προσανατολισμός. Είναι σημαντικό να ενισχυθούν τα ΕΠΑΛ. Είναι σημαντικό να ενισχυθεί στην Ελλάδα η επαγγελματική εκπαίδευση, η οποία νοσεί.

Πιστεύω στην ενίσχυση της δημόσιας παιδείας. Μία χαρτογράφηση θα μας έδειχνε ότι σε οικονομικά δύσκολες περιοχές θα έπρεπε τα τμήματα των μαθητών να είναι λιγότερα και να υπάρχει ενισχυτική διδασκαλία.

Επομένως, είναι πολυπαραγοντικό το σύστημα της κατάργησης της παραπαιδείας την οποίαν έθιξε δικαίως ο Έφηβος Βουλευτής. Αν αρθούν οι παράγοντες που γεννούν την παραπαιδεία, θα εκλείψει και ο θεσμός των φροντιστηρίων.

Μία παρατήρηση ως προς την απομνημόνευση: Το ζήτημα της μηχανικής απομνημόνευσης δεν είναι θέμα που αφορά μόνο τις πανελλήνιες εξετάσεις, αλλά γενικότερα το εκπαιδευτικό σύστημα και εντάσσεται στα πλαίσια των σκοπών και των αρχών του. Τι ζητάμε από το σχολείο; Τη διαμόρφωση ανθρώπων κριτικά σκεπτόμενων, με φαντασία και δημιουργική διάθεση. Η «παπαγαλία» αναιρεί την πνευματική ικανότητα του μαθητή και καταργεί την έννοια της διδασκαλίας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό.

Ο Έφηβος Βουλευτής κ. Μπαφίτης θέλει να επανέλθει με δευτερολογία;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΦΙΤΗΣ (Νομός Κυκλάδων): Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Περνάμε, λοιπόν, στη δεύτερη στην αρχική ημερήσια διάταξη επίκαιρη ερώτηση της Έφηβης Βουλευτή Ιωαννίνων κ. Παρασκευής Κωστή από την Γ΄ Ομάδα Διαβούλευσης, η οποία έχει ως θέμα: «Οι διακρίσεις ανάμεσα στα δύο φύλα στον χώρο του σχολείου και η αναγκαιότητα εισαγωγής του μαθήματος της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης στην εκπαίδευση».

(Χειροκροτήματα)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΩΣΤΗ (Νομός Ιωαννίνων): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμη κυρία Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, στις μέρες μας η ισότητα των δύο φύλων αποτελεί γεγονός και συγκαταλέγεται στις θεμελιώδεις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παρ' όλα αυτά, ο διαχωρισμός αυτός παραμένει τόσο στην κοινωνία μας όσο και στον χώρο του σχολείου, το οποίο αποτελεί και μικρογραφία αυτής.

Στην εξυγίανση αυτής της νοσηρής κατάστασης καταλυτικό ρόλο θα μπορούσε να διαδραματίσει η εφαρμογή του μαθήματος της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης. Το μάθημα αυτό δεν εφαρμόζεται στα ελληνικά σχολεία και η χώρα δεν φαίνεται να έχει κάποια συγκεκριμένη πολιτική σχετικά μ' αυτό. Το κενό αυτό στην ελληνική εκπαίδευση καλούνται να καλύψουν τα μαθήματα της βιολογίας και των θρησκευτικών με στοιχεία και πληροφορίες που βρίσκονται συνήθως στις τελευταίες σελίδες των σχολικών εγχειριδίων. Το μάθημα αυτό θα βοηθήσει τους μαθητές να συνειδητοποιήσουν τη φύση τους, την ιδιαιτερότητα και τη διαφορετικότητα του καθενός. Θέματα ταμπού για την ελληνική κοινωνία θα μπορούσαν να διασαφηνιστούν ως έναν βαθμό και διακρίσεις που αφορούν το φύλο αλλά και τη σεξουαλικότητα των μαθητών να περιοριστούν.

Ακόμη, διδασκόμενοι μαθητές σε αυτό το γνωστικό αντικείμενο αποκομίζουν και άλλα οφέλη, πέραν του περιορισμού των διακρίσεων. Ενδεικτικά είναι η αποφυγή των σεξουαλικώς μεταδιδόμενων νοσημάτων, ο έλεγχος της γονιμότητας, η αντισύλληψη, ο προγεννητικός έλεγχος, η αντιμετώπιση υπογονιμότητας και άλλα.

Λαμβάνοντας υπ' όψιν τα παραπάνω, κυρία Υπουργέ, θα ήθελα να σας θέσω την εξής ερώτηση: Υπάρχει πρόβλεψη από πλευράς του Υπουργείου Παιδείας για εισαγωγή του μαθήματος της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης στα σχολεία και αν ναι, με ποια μορφή και σε ποια στάδια της εκπαίδευσης;

Σας ευχαριστώ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Πρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστούμε την κυρία Κωστή.

Τον λόγο έχει η κυρία Υπουργός.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ- ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΚΙΑΟΥ (Υπηρεσιακή Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Έχει ενδιαφέρον αυτή η ερώτηση, αλλά θα ήθελα να προτάξω την παρατήρηση ότι ιδιαίτερα στον χώρο του σχολείου το θέμα της ισότητας των φύλων έχει προχωρήσει σημαντικά, δεδομένου του ότι είναι πολυπληθέστερες οι γυναίκες εκπαιδευτικοί. Το λέω ως παρατήρηση.

Είναι αυτονόητο ότι το σχολείο πρέπει να εξαλείφει τις ρατσιστικές και σεξιστικές συμπεριφορές, που είναι αποτέλεσμα προκαταλήψεων, άγνοιας και αμάθειας γενικότερα.

Έρχομαι στο ειδικότερο όμως θέμα της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης που θίγει η ερώτηση. Κάποτε μία μαθήτρια από ένα ιδιωτικό σχολείο οργάνωσαν ένα σεμινάριο, μία ημερίδα για τη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση – πριν δύο χρόνια. Ζήτησα από το Υπουργείο Παιδείας να μάθω αν υπάρχει σχετική βιβλιογραφία και έμαθα με έκπληξη ότι έχουν στο παρελθόν εκτυπωθεί βιβλία που αναφέρονται στη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση, ειδικά για ένα τέτοιο μάθημα, και

μάλιστα και για την πρωτοβάθμια, αλλά και για γυμνάσιο και βεβαίως λύκειο. Αυτά τα βιβλία δεν μοιράστηκαν ποτέ. Ομολογώ ότι δεν έχω την απάντηση. Δεν ξέρω να σας το πω, αλλά σας το αναφέρω για την ιστορία.

Το μάθημα της βιολογίας η αλήθεια είναι ότι θα μπορούσε να συμβάλει σε όλες τις τάξεις του γυμνασίου και του λυκείου. Ενημερώθηκα ότι ήδη σε σχολεία γίνονται σεμινάρια για τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα και ασφαλώς θα πρέπει να ενισχυθούν σε όλα.

Η ενημέρωση των μαθητών σε θέματα υγιεινής είναι απολύτως απαραίτητη, γενικότερα της υγιεινής αλλά ιδιαίτερα της σεξουαλικής υγιεινής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΩΣΤΗ (Νομός Ιωαννίνων): Όταν λέω «διακρίσεις μεταξύ των δύο φύλων» δεν εννοώ βασικά το να υπάρχουν περισσότεροι άντρες ή περισσότερες γυναίκες καθηγητές. Εννοώ τον διαχωρισμό, για παράδειγμα, των επαγγελματιών ή τον διαχωρισμό των παιδιών στο μάθημα της γυμναστικής, ότι δηλαδή τα κορίτσια θα παίξουν αυτό το παιχνίδι και τα αγόρια θα παίξουν αυτό το παιχνίδι ή ότι τα κορίτσια πρέπει να πάνε, για παράδειγμα, στην τάδε σχολή και τα αγόρια στην τάδε σχολή.

Επιπλέον, θεωρώ ότι ένα τόσο φλέγον ζήτημα όπως η σεξουαλική διαπαιδαγώγηση, η οποία θα διαμορφώσει κατά κάποιον τρόπο και στοιχεία του χαρακτήρα του ανθρώπου, δεν είναι δυνατόν να κρίνεται από σεμινάρια τα οποία είναι στο χέρι των διδασκόντων και πολλοί μάλιστα επιλέγουν να μην πραγματοποιούνται στον χώρο του σχολείου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Η κυρία Υπουργός έχει τον λόγο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ - ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΚΙΑΟΥ (Υπηρεσιακή Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Η επιλογή του επαγγέλματος στα πλαίσια του επαγγελματικού προσανατολισμού ασφαλώς θα δώσει λύση και στο θέμα της διάκρισης του φύλου. Το να υπάρχει ένα τέτοιο μάθημα, να υπάρχει σε κάθε σχολείο ένας ψυχολόγος ο οποίος θα συζητεί με τα παιδιά, με το κάθε παιδί, αγόρι ή κορίτσι, και θα το συμβουλεύει με βάση τις ικανότητές του και όχι το φύλο, αυτό είναι αυτονόητο. Δεν το έχουμε καταφέρει ως τώρα στα σχολεία μας. Πρέπει να το κάνουμε, δεν υπάρχει αμφιβολία. Είναι μια ευχή και μάλιστα άμεση.

Η γυμναστική τώρα, εντάξει. Ισότητα των φύλων δεν σημαίνει κατάργηση του φύλου. Έχουμε από τη φύση ορισμένες διαφορές. Το ότι εγώ δεν μπορώ να έχω τις επιδόσεις του αθλητή εκατό μέτρων κι έχω μικρότερες, δεν αισθάνομαι καν ότι αποτελεί δυσμενή διάκριση σε βάρος μου. Άλλωστε, είμαι περήφανη για το φύλο μου. Η υπερηφάνεια του φύλου έχει μεγάλη σημασία για σας, για τις γυναίκες. Είμαστε γυναίκες, το χαίρομαστε που είμαστε γυναίκες και στα πλαίσια αυτά συμμετέχουμε ισότιμα σε όλες τις δραστηριότητες τις κοινωνικές και τις επαγγελματικές. Αυτά είχα να πω.

Για το μάθημα σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης, πράγματι και στα ευρωπαϊκά σχολεία - απ' ό,τι ξέρω - υπάρχει ένα ειδικό μάθημα. Σας ανέφερα την πληροφόρηση που είχα - μάλλον την ιδιωτική, γιατί ιδιώτης ήμουν τότε, για να βοηθήσω το παιδί - ότι υπάρχουν αυτά τα βιβλία και δεν διανεμήθηκαν ποτέ και μάλιστα για τις τρεις βαθμίδες εκπαίδευσης. Θα το παραδώσω ως αίτημα, η επόμενη πολιτική ηγεσία να το φροντίσει και να το εντάξει στα σχολεία και στα σχολικά προγράμματα.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Εμένα να μου επιτραπεί ένα σχόλιο: Νομίζω ότι όλα τα αθλήματα μπορούμε να τα κάνουμε τα κορίτσια.

(Χειροκροτήματα)

ΑΓΓΕΛΙΚΗ-ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΚΙΑΟΥ (Υπηρεσιακή Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

Βεβαίως, όλα τα αθλήματα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Και καλύτερα...

ΑΓΓΕΛΙΚΗ-ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΚΙΑΟΥ (Υπηρεσιακή Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αναφέρθηκα σε κάτι άλλο, όμως, ότι δεν μπορεί να έχει το σώμα μου την επίδοση του άντρα του αντίστοιχου στο ίδιο άθλημα, εκτός αν παίρνω ντόπινγκ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Εξαρτάται, εξαρτάται.

Περνάμε τώρα στην τρίτη, κατά την αρχική σειρά, επίκαιρη ερώτηση του Έφηβου Βουλευτή Βοιωτίας κ. Βασίλη Κουτσούμπα, από την Γ΄ Ομάδα Διαβούλευσης, με θέμα: «Οι συνεχείς τροποποιήσεις του συστήματος εξετάσεων για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση».

(Χειροκροτήματα)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Νομός Βοιωτίας): Ευχαριστώ πολύ.

Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, ονομάζομαι Βασίλειος Κουτσούμπας, εκπροσωπώ την εκλογική περιφέρεια του Νομού Βοιωτίας και την Γ΄ Ομάδα Προβληματισμού.

Αρχικά, θα ήθελα να ευχηθώ «καλή επιτυχία» σε όλους μας στη φετινή δύσκολη προσπάθειά μας για εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Στη συνέχεια, θα ήθελα να ευχαριστήσω τη Βουλή των Ελλήνων που μας δίνει την ευκαιρία ακόμα και σε τόσο κρίσιμες στιγμές για την Ελλάδα να στείλουμε ένα ηχηρό μήνυμα, πως οι έφηβοι αυτής της χώρας είναι συνειδητοποιημένοι, ευαισθητοποιημένοι και πως αγωνίζονται για τα έντονα κοινωνικά προβλήματα που μαστίζουν τη χώρα μας. Έτσι, σε μια περίοδο που η Δημοκρατία περνάει κρίση, ο θεσμός της Βουλής των Εφήβων αντιτάσσεται σε οτιδήποτε το αντιδημοκρατικό.

Φοιτώ στην Γ΄ Λυκείου και μέχρι τα μέσα της προηγούμενης χρονιάς προετοιμαζόμουν να δώσω εξετάσεις με βάση ένα άλλο εκπαιδευτικό σύστημα και μια άλλη εκπαιδευτική ύλη. Όταν τα προαναφερθέντα άλλαξαν, αναγκάστηκα να προσαρμοστώ στο καινούργιο σύστημα και στην καινούργια ύλη χωρίς να ερωτηθώ αν είμαι διατεθειμένος να κάνω αυτήν την αλλαγή, χωρίς να ερωτηθώ αν μπορώ να κάνω αυτήν την αλλαγή, χωρίς να ερωτηθώ αν μπορώ να πάρω κρίσιμες αποφάσεις για τη ζωή μου στα μέσα του σχολικού έτους.

Και δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται κάτι τέτοιο ούτε και η τελευταία. Οι νέες κυβερνήσεις συνεχώς τροποποιούν το σύστημα της προηγούμενης κυβερνήσεως αδιαφορώντας για τις επιπτώσεις που έχει στους μαθητές κι αντίστοιχα μια νέα κυβέρνηση η οποία πρεσβεύει το νέο και το διαφορετικό επαναλαμβάνει τα λάθη του παρελθόντος.

Το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας έχει καταντήσει αντικείμενο δημαγωγίας και κομματικών αντιμαχιών.

Κι ερωτώ την κυρία Υπουργό πώς μπορείτε να επιτρέπετε το εκπαιδευτικό σύστημα και το μέλλον των παιδιών να γίνεται έρμαιο πολιτικών αντιμαχιών και κομματικών συγκρούσεων;

Γιατί, λοιπόν, το εκπαιδευτικό σύστημα δεν διαχωρίζεται από το πολιτικό και γιατί η παιδεία υπάγεται σε συνεχείς μεταβολές και δεν αντιμετωπίζεται ως ένα ενιαίο εθνικό ζήτημα;

Γιατί δεν υλοποιείται η δημιουργία μιας επιτροπής η οποία θα αποτελείται από ειδήμονες εκπαιδευτικούς που θα είναι υπεύθυνοι για τη σύνθεση ενός εκπαιδευτικού συστήματος, το οποίο θα είναι απαλλαγμένο από κομματικές προκαταλήψεις;

Συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, μπορούμε να θέσουμε - και θα θέσουμε - τα θεμέλια για τη δημιουργία ενός εκσυγχρονισμένου εκπαιδευτικού συστήματος, ενός αξιόπιστου και ταυτόχρονα ευέλικτου εκπαιδευτικού συστήματος με σκοπό την αντιμετώπιση της αστάθειας στον χώρο της εκπαίδευσης και τη δημιουργία ενός εκπαιδευτικού συστήματος που θα ανταποκρίνεται για τα επόμενα πέντε, δέκα ή και δεκαπέντε χρόνια με ελάχιστες τροποποιήσεις.

Δώστε στους νέους τα εφόδια, δώστε μας τις ευκαιρίες. Πιστέψτε σε εμάς. Εμπιστευτείτε μας και δεν πρόκειται να σας απογοητεύσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Τον λόγο έχει η κυρία Υπουργός.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ-ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΚΙΑΟΥ (Υπηρεσιακή Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Η ερώτηση τιτλοφορείται «Οι συνεχείς τροποποιήσεις του εκπαιδευτικού συστήματος». Η ουσία της, όμως, είναι οι συνεχείς τροποποιήσεις του εξεταστικού συστήματος, έτσι δεν είναι;

Στην ουσία, πράγματι, αποτελεί ελληνικό παράδοξο αυτό το οποίο θέτετε με την ερώτησή σας περίπου κάθε δύο χρόνια να αλλάζει το εξεταστικό σύστημα των πανελληνίων εξετάσεων. Άκουσα στο παρελθόν και αλλαγή που ψηφίστηκε, αλλά δεν εφαρμόστηκε ποτέ, δηλαδή εντός του αυτού έτους, της αυτής Βουλευτικής Περιόδου, κυρία Πρόεδρε, ψηφίστηκε και δεν εφαρμόστηκε. Τόσο συχνές, λοιπόν, είναι αυτές οι απαράδεκτες αλλαγές, οι οποίες ταλανίζουν και τους εκπαιδευτικούς και εσάς, θα έλεγα και τη διοίκηση.

Ασφαλώς, λοιπόν, δεν είμαι σύμφωνη με τις συνεχείς τροποποιήσεις που αφορούν το εξεταστικό και όχι το εκπαιδευτικό σύστημα. Το εκπαιδευτικό σύστημα δεν αλλάζει, παραμένει και δεν εκσυγχρονίζεται, μπορεί κανείς να πει, πράγμα το οποίο πρέπει να γίνεται κατά τακτά χρονικά διαστήματα και να προσαρμόζεται, βεβαίως, στις κοινωνικές και στις επιστημονικές εξελίξεις.

Ζητήσατε να αποκοπεί το εκπαιδευτικό σύστημα από τους πολιτικούς. Προφανώς εννοείτε από τα κόμματα, διότι, κατά τη γνώμη μου, το ζήτημα της παιδείας είναι κατεξοχήν πολιτικό, όχι όμως κομματικό. Σε αυτό συμφωνούμε απόλυτα και δεν χωρεί στον τομέα της παιδείας κομματική μικροπολιτική, αντεγκλήσεις, κλπ.

Είναι ένα εθνικό ζήτημα, διότι στην εκπαίδευση στηρίζεται η ζωή, η δραστηριότητα, η δημιουργία των πολιτών. Σκοπός του σχολείου είναι ο πολίτης, όχι ο ιδιώτης. Αυτά πρέπει να διασφαλίζει το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Υπό το πρίσμα αυτό είναι αναμφισβήτητο ότι πρέπει να υπάρξει μια κοινή συμφωνία για το περιεχόμενο του εκπαιδευτικού συστήματος και πάνω στις αρχές και στους σκοπούς του.

Παλαιότερα υπήρχε ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, το οποίο ήταν το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο. Θυμάμαι ότι ιδρύθηκε, όταν ήμουν εγώ φοιτήτρια. Επικεφαλής ήταν ένας λόγιος εκείνης της εποχής, ο Παπανούτσος. Αυτό τα τελευταία χρόνια καταγγέλθηκε, μετετράπη σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής. Θα έπρεπε να έχει μεγαλύτερο ρόλο στα θέματα αυτά, να είναι ανεξάρτητο. Υπάγεται στο Υπουργείο Παιδείας.

Συμφωνώ απολύτως, λοιπόν, ότι η παιδεία είναι πολιτικό ζήτημα, η πολιτεία βάζει τους εθνικούς σκοπούς και το περιεχόμενο της, δεν χωρεί πολιτικές αντεγκλήσεις, απαιτεί κοινή συμφωνία και έναν φορέα ανεξάρτητο, ο οποίος θα εκπονεί και θα αναθεωρεί κατά τακτικά χρονικά διαστήματα, με βάση τις επιστημονικές εξελίξεις.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό, η οποία, μολοντί είναι υπηρεσιακή Υπουργός, επιδεικνύει άσπρη κοινοβουλευτική συμπεριφορά.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ-ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΚΙΑΟΥ (Υπηρεσιακή Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, αλλά επειδή είναι εδώ οι Έφηβοι Βουλευτές, μην μυθοποιούν τον πολιτικό. Με την καλή έννοια το εννοώ. Ο πολιτικός είναι πολίτης, μετέχει στα κοινά, διαβάζει εφημερίδες, σκέφτεται. Έτσι δεν είναι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Έτσι ακριβώς. Έτσι πρέπει να είναι.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ-ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΚΙΑΟΥ (Υπηρεσιακή Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν έχει τη θεία φώτιση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Μήπως ο κύριος Βουλευτής θέλει δευτερολογία;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Νομός Βοιωτίας): Όχι, ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Καλυφθήκατε; Πολύ ωραία.

Ερχόμαστε, λοιπόν, στην τέταρτη επίκαιρη ερώτηση, του Έφηβου Βουλευτή Επικρατείας κ. Γεωργίου Φλώρου προς την κυρία Υπουργό με θέμα: «Ισες ευκαιρίες για μαθητές και μαθήτριες με ιδιαίτερες εκπαιδευτικές ανάγκες».

(Χειροκροτήματα ζωνρά και παρατεταμένα)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΟΣ (Επικρατείας): Αξιότιμη κυρία Υπουργέ, αξιότιμη κυρία Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, η εξασφάλιση ίσων ευκαιριών μάθησης είναι μια από τις βασικές συνιστώσες ενός δημοκρατικού συστήματος σε μαθητές με ιδιαίτερες εκπαιδευτικές ανάγκες. Αυτό το σύστημα επιβάλλει να εντάσσονται τα άτομα αυτά σε ένα εκπαιδευτικό πλαίσιο που να ανταποκρίνεται σε στόχους, όπως είναι η κατάκτηση βασικών γνώσεων και δεξιοτήτων, που θα οδηγήσουν στη μελλοντική, κοινωνική και επαγγελματική ένταξή τους.

Τα άτομα με ειδικές ικανότητες αντιμετωπίζουν προβλήματα όσον αφορά την πρόσβαση σε πληροφορίες που αφορούν την καθημερινή τους ζωή. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να επιτείνεται η εξάρτησή τους από τους άλλους, περιορίζοντας έτσι δραματικά την άσκηση των δημοκρατικών δικαιωμάτων τους. Η εκπαίδευση, λοιπόν, αυτών των ατόμων είναι αναγκαία.

Η πολιτεία, μόλις πριν από δέκα χρόνια περίπου στην Ελλάδα και στην ιδιαίτερη πατρίδα μου τη Λάρισα, δημιούργησε σχολεία ειδικής αγωγής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Οι οικογένειες αυτών των ατόμων με ειδικές ικανότητες, γνωρίζοντας τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει το παιδί τους στα συνήθη σχολικά περιβάλλοντα, δέχθηκαν με χαρά την ίδρυση αυτών των σχολείων. Τα παιδιά μέσα στο σχολικό περιβάλλον της ειδικής αγωγής απέκτησαν αυτοεκτίμηση και πλέον συμμετέχουν σε δραστηριότητες και δεν είναι πια κλεισμένα στον εαυτό τους.

Η ανάγκη, λοιπόν, στήριξης της ειδικής αγωγής από την πολιτεία είναι απαραίτητη. Το κτηριακό πρόβλημα αυτών των σχολείων είναι μεγάλο και ειδικά στην πόλη μου, τη Λάρισα. Η εκπαίδευση των ατόμων με ειδικές ικανότητες απαιτεί ένα κτήριο κατάλληλα διαμορφωμένο γι' αυτά τα παιδιά, ένα κτήριο που να είναι δικό μας, να μπορούμε να έχουμε πολλές αίθουσες διδασκαλίας, γυμναστήρια, αίθουσες για σωστή εκπαίδευση μέσω των προγραμμάτων που επεξεργάζονται οι εκπαιδευτικοί μας.

Οι εκδηλώσεις του σχολείου μας είναι ίσως πολύ περισσότερες από τα συνηθισμένα σχολεία, γι' αυτό είναι απαραίτητο να έχουμε έναν δικό μας χώρο για να δημιουργούμε και να δείχνουμε τη δημιουργία μας.

Η χώρα μας τα τελευταία χρόνια ταλανίζεται από την οικονομική κρίση, αλλά θα πρέπει να στηρίξει και το μέλλον αυτών των παιδιών με ειδικές ικανότητες για να εκλείψει χρόνος με τον χρόνο ο ρατσισμός γι' αυτά τα παιδιά. Όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι μεταξύ τους, όλοι θα πρέπει να έχουν τις ίδιες ευκαιρίες.

(Ορθοί οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωνηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει η κυρία Υπουργός.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ-ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΚΙΑΟΥ (Υπηρεσιακή Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Χαίρομαι που άκουσα τη θετική εμπειρία του ερωτώντος Έφηβου Βουλευτή από το σχολείο της Λάρισας. Από το 2008 έχουμε ειδικό νόμο για την ειδική αγωγή. Αποτελεί υποχρέωση του κράτους η ενίσχυση τους, αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Σκοπός της δε είναι η οικονομική αυτόνομη και πλήρη κατοχύρωση των δικαιωμάτων των παιδιών στη μόρφωση και την κοινωνική και επαγγελματική ένταξη. Υπάρχει, δηλαδή, νομοθετικό πλαίσιο.

Ενδιαφέρον είναι ίσως να ακούσετε μερικά στοιχεία σχετικά στην Ελλάδα. Έχουμε αυτή τη στιγμή τριακόσια εξήντα πέντε ειδικά σχολεία - ένα απ' αυτά είναι της Λάρισας - πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Εκτός από αυτά, υπάρχουν στα γενικά σχολεία τμήματα ένταξης. Αυτά είναι δύομισι χιλιάδες ανά την Ελλάδα, ανά την επικράτεια. Έχουμε τριάντα χιλιάδες μαθητές. Η στελέχωσή τους γίνεται με μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας, παράλληλα όμως και με ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό, που σημαίνει ψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί κ.λπ., μόνιμοι και αναπληρωτές, οι οποίοι προσλαμβάνονται τώρα και για τα ειδικά σχολεία.

Τα τέσσερα τελευταία χρόνια για τα ειδικά σχολεία η μεταφορά των παιδιών χρηματοδοτείται με προγράμματα ΕΣΠΑ και αν σταματήσουν, πρέπει αμέσως να ενταχθούν στον κρατικό προϋπολογισμό.

Μίλησε για τα κτήρια. Θα σας πω την εξής πικρή, προσωπική θα έλεγα, εμπειρία μου, όχι ως πολιτικού. Έχω διαπιστώσει ότι η πολιτεία μας όπου υπάρχουν αδύναμες ομάδες, εκεί δεν τις φωτίζει εξαιρετικά: Εισαγγελία Ανηλίκων, σχολεία δεύτερης ευκαιρίας που είναι στις φυλακές - δεν ξέρω αν το ξέρετε, αλλά το Υπουργείο έχει κι εκεί σχολεία - σχολεία μέσα στα νοσοκομεία για παιδιά που έχουν ανίατες ασθένειες, σχολεία για παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, με αναπηρία.

Πρέπει να ενισχυθεί όλη αυτή η δομή. Δηλαδή, το φως της πολιτείας, τα κονδύλια, κατά προτεραιότητα, πρέπει να πέσουν σε κοινωνικές ομάδες, διότι εκεί θα αποδείξουμε ότι είμαστε πολιτισμένη κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ο Έφηβος Βουλευτής κ. Φλώρος έχει δευτερολογία;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΟΣ (Επικρατείας): Όχι, ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Έχετε καλυφθεί. Σας ευχαριστούμε πολύ και που αναδείξατε ένα θέμα που πρέπει ακριβώς να αποτελέσει κινητήριο δύναμη εγρήγορσης και κινητοποίησης της πολιτείας σε όλη την επικράτεια. Έχει σημασία που είστε Βουλευτής Επικρατείας και αναδείξατε αυτό το θέμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΟΣ (Επικρατείας): Να 'στε καλά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Τον λόγο έχει τώρα για την τελευταία επίκαιρη ερώτηση ο Έφηβος Βουλευτής Πιερίας κ. Χρήστος Στογιάννου, από την Δ΄ Ομάδα Διαβούλευσης, προκειμένου να αναπτύξει την ερώτησή του προς την κυρία Υπουργό, με θέμα «Πρόταση για θέσπιση ειδικών κριτηρίων στην επιλογή φοιτητών και φοιτητριών στα παιδαγωγικά τμήματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της χώρας, παράλληλα με τις πανελλήνιες εξετάσεις».

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΟΓΙΑΝΝΟΥ (Νομός Πιερίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμη κυρία Υπουργέ Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι, ονομάζομαι Στογιάννου Χρήστος, είμαι από την εκλογική περιφέρεια Πιερίας και εκπροσωπώ τη Δ΄ Ομάδα Προβληματισμού.

Κυρία Υπουργέ, το επάγγελμα του εκπαιδευτικού είναι ιδιαίτερα απαιτητικό και ευαίσθητο. Απαιτεί συγκεκριμένες ικανότητες υψηλού επιπέδου, για να μπορέσει ένα εκπαιδευτικός να αντεπεξέλθει στο έργο του, αλλά και να αφήσει ένα θετικό αποτύπωμα στο μυαλό και κυρίως στην ψυχή των μαθητών του. Γιατί η εκπαίδευση είναι, ουσιαστικά, κατάθεση ψυχής του εκπαιδευτικού στους μαθητές του.

Στη χώρα μας, όμως, η είσοδος των φοιτητών στα παιδαγωγικά τμήματα γίνεται μέσω της εξέτασής τους σε διάφορα μαθήματα, δίχως να συνοδεύεται από αναγκαίες ψυχομετρικές και άλλες δοκιμασίες, που θα επέτρεπαν να αναδειχθούν δυνατότητες, αλλά και αδυναμίες των υποψηφίων εκπαιδευτικών. Ίσως, μάλιστα, να ήταν χρήσιμο ώστε να εντοπιστούν τόσο σημαντικές αδυναμίες που να μην επιτρέπουν την παρουσία κάποιου μέσα στις σχολικές τάξεις, παραδείγματος χάρη διαχείριση κρίσεων, έλεγχος συναισθημάτων κ.λπ. Επιτρέψτε μου να αναφέρω ότι τέτοιες δοκιμασίες γίνονται και στις στρατιωτικές σχολές και θεωρούνται απαραίτητες.

Στην επιστήμη της παιδαγωγικής έχουν εκφραστεί διάφορες θεωρίες για τα χαρακτηριστικά, τον ρόλο και την προσωπικότητα του εκπαιδευτικού. Αυτό που εκφράζεται απ' όλους είναι ότι ο εκπαιδευτικός θα πρέπει να έχει πολλαπλές δεξιότητες, ενώ θα πρέπει να διακρίνεται από τις παιδαγωγικές του ικανότητες, αλλά και να αγαπά τους μαθητές του.

Η προσωπικότητα, η ιδιοσυγκρασία, τα βιώματα, οι αξίες, η στάση ζωής και οι γνώσεις του εκπαιδευτικού, παίζουν πολύ σημαντικό ρόλο στην αντιμετώπιση των μαθητών από τον εκπαιδευτικό. Είναι αυτοί οι παράγοντες που επιτρέπουν ή όχι στον εκπαιδευτικό τον εντοπισμό και την καταγραφή των μαθησιακών ιδιαιτεροτήτων των μαθητών του, όπως και της συμπεριφοράς τους.

Το συγκεκριμένο θέμα απασχολεί πολύ τους γονείς των μαθητών, οι οποίοι ξεκινούν τη σχολική χρονιά με καρδιοχτύπι όχι τόσο για τα μαθήματα που θα βρουν μπροστά τους τα παιδιά τους όσο για το «άραγε σε ποιον θα πέσει το παιδί μου», αναφερόμενοι στον χαρακτήρα και τις ικανότητες του εκπαιδευτικού της τάξης.

Αυτό συμβαίνει, διότι κοστίζει πολύ ακριβά στους μαθητές αλλά και στο κοινωνικό σύνολο - αξίζει να σημειωθεί - η παρουσία ακατάλληλων ανθρώπων στα σχολεία μας. Άλλωστε αγαπητοί συνάδελφοι, μην ξεχνάμε ότι η πρόληψη είναι καλύτερη από τη θεραπεία.

Με βάση τα παραπάνω ερωτάται η κυρία Υπουργός: Υπάρχουν σκέψεις του Υπουργείου Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων για εισαγωγή ψυχομετρικών δοκιμασιών παράλληλα με τις πανελλαδικές εξετάσεις που να συμβάλλουν στον εντοπισμό των καταλληλότερων για φοίτηση στα παιδαγωγικά τμήματα της χώρας;

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Στογιάννου.

Δίνω τον λόγο στην κυρία Υπουργό, για να απαντήσει.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ-ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΚΙΑΟΥ (Υπηρεσιακή Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Το πρόβλημα που θίγετε με την ερώτησή σας έχω τη γνώμη ότι είναι πολυσύνθετο. Δεν είναι εύκολη, όπως φαντάζεστε, η πρόληψη, να αποκτούμε δηλαδή μέσω μιας διαδικασίας κατάλληλους εκπαιδευτικούς, έτσι όπως το αποτυπώνετε τουλάχιστον στο ερώτημά σας, διότι κανείς δεν μπορεί να αποκλείσει στο μέλλον την όποια αρνητική εξέλιξη του φοιτητή της παιδαγωγικής σχολής.

Ποιες ψυχομετρικές διαδικασίες θα μπορούσαν να πιστοποιήσουν και να προβλέψουν την παιδαγωγική επάρκεια ενός ανθρώπου που επιθυμεί στα δεκαοκτώ του ή στα είκοσι του να γίνει δάσκαλος; Μην ξεχνάμε ότι τέτοιου είδους διαδικασίες θα έπρεπε να υπάρχουν και σε άλλα επαγγέλματα - γιατρος, δικηγόρος κ.λπ. - που αναφέρονται στον άνθρωπο και όμως δεν έχουν θεσπιστεί, γιατί ακριβώς είναι δύσκολο να προσδιοριστούν με μία «εξέταση» τα κριτήρια μιας τέτοιου είδους δοκιμασίας.

Φυσικά είναι - όπως είπαμε και στα πλαίσια της απάντησης των άλλων ερωτήσεων - απαραίτητος ο σωστός επαγγελματικός προσανατολισμός με την αύξηση στο γυμνάσιο και στο λύκειο των ωρών διδασκαλίας του μαθήματος αυτού, αλλά και η ενίσχυση των παιδαγωγικών μαθημάτων στις καθηγητικές σχολές από τις οποίες αποφοιτούν καθηγητές.

Πιστεύω ότι είναι ώριμο πλέον να συζητήσουμε το θέμα αυτό, δηλαδή, τον διαχωρισμό της επιστημονικής κατεύθυνσης και της παιδαγωγικής, είτε στα πλαίσια μιας παιδαγωγικής σχολής είτε μιας φυσικομαθηματικής σχολής, φιλολογικής, ιστορικής σχολής κ.λπ. Και σε αυτήν την κατεύθυνση θα πρέπει να έχουμε, κυρίως, ενίσχυση των παιδαγωγικών μαθημάτων, την παιδαγωγική εκπαίδευση, ακόμα - θέλετε; - και την ψυχολογία των ίδιων των φοιτητών που ετοιμάζονται για καθηγητές στα πλαίσια μιας αυτοανάλυσης, για να μπορέσουν και αυτοί αργότερα με τη σειρά τους να εκτελέσουν και να ανταποκριθούν στα καθήκοντά τους με ευαισθησία προς τους μαθητές, η οποία, βέβαια, είναι απαραίτητη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό.

Υπάρχει δευτερολογία;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΟΓΙΑΝΝΟΥ (Πιερίας): Όχι, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Έχετε καλυφθεί.

Επομένως, ολοκληρώθηκε η ανάπτυξη των επίκαιρων ερωτήσεων και θέλω να σας πω τα εξής: Έχουμε το πολύ 15 λεπτά. Έχετε δηλώσει πενήντα τρεις ότι θέλετε να μιλήσετε. Ευτυχώς δόθηκε ο λόγος και μίλησαν δεκαοκτώ παραπάνω Βουλευτές από εκείνους που είχε προγραμματιστεί. Δυστυχώς για τους πενήντα τρεις που έχετε ζητήσει να μιλήσετε, δεν προλαβαίνουμε να ακουστείτε σε αυτήν τη διαδικασία.

Επειδή, όμως, πριν από τη διακοπή υποσχέθηκα ότι θα ακούσουμε κάποιους ακόμα, η πρότασή μου είναι να ακούσουμε έναν ή μία από κάθε πτέρυγα, γιατί επικεντρωθήκαμε στην από εδώ μεριά. Οπότε σηκώστε τα χέρια σας.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ-ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΚΙΑΟΥ (Υπηρεσιακή Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Παρακαλώ.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ-ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΚΙΑΟΥ (Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν ξέρω εάν ξέρουν τα παιδιά, εσείς ασφαλώς το ξέρετε. Έχω αποσπαστεί από το «μέτωπο», με χαρά μεγάλη. Πρέπει, όμως, να φύγω, διότι αύριο, μεθαύριο ανοίγουν τα σχολεία και περιμένουν υπουργικές αποφάσεις, πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και θα πρέπει να με συγχωρέσετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Βεβαίως, κυρία Υπουργέ.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ-ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΚΙΑΟΥ (Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ήταν εξαιρετική τιμή και χαρά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστούμε ιδιαίτερα.

(Χειροκροτήματα)

Με τη σειρά, λοιπόν, θα πάρουν τον λόγο οι τρεις Βουλευτές, για να ολοκληρώσουμε τη συμβολική εκπροσώπηση των πτερύγων και εν συνεχεία θα μου επιτρέψετε να κλείσω τη συνεδρίαση με μία πολύ σύντομη ομιλία.

Καλώ δίπλα μου τον Γενικό Γραμματέα της Βουλής, τον κ. Θαλάσση, ώστε να καταλάβει την Έδρα στη συνέχεια.

Τον λόγο έχει η κυρία Βουλευτής.

ΑΛΕΞΙΑ ΠΑΠΑΡΣΕΝΟΥ (Αττικής): Κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ που μου δώσατε τον λόγο. Επίσης, να ευχαριστήσω θερμά τη Βουλή των Ελλήνων και ιδιαίτερα το Ίδρυμα της Βουλής που μας έδωσε αυτήν την ευκαιρία.

Ονομάζομαι Αλεξία Παπαρσένου από την Περιφέρεια Αττικής.

Ενώ τα σχολικά κουδούνια χτυπούν σηματοδοτώντας κάθε χρόνο την επιστροφή των μαθητών στις τάξεις του σχολείου διαμορφώνοντας μια όμορφη ατμόσφαιρα εντοπίζουμε μέσα στο πλαίσιο αυτό και γκρίζες, θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε, φηγούρες. Το θέμα στο οποίο, λοιπόν, θέλω να αναφερθώ, αφορά στις διακρίσεις και ειδικότερα σε αυτές που εκδηλώνονται στον χώρο του σχολείου. Το θέμα αυτό μας ευαισθητοποίησε και μας απασχόλησε ιδιαίτερα στην Κ' Σύνοδο της «Βουλής των Εφήβων».

Μια πιθανή ορθή λύση πάνω στο θέμα αυτό αποτελεί η δυνατότητα που πρέπει να δίνεται στους μαθητές, έτσι ώστε να συνεργάζονται μεταξύ τους συνειδητοποιώντας τη διαφορετικότητα και τρέφοντας σεβασμό σε αυτήν. Στόχος μας η οριστική εξαφάνιση των κρουσμάτων. Απαιτείται συντονισμένη δράση όλων των εμπλεκόμενων φορέων προκειμένου να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα, έτσι ώστε να φτάσει η στιγμή που η καταστολή δεν θα είναι απαραίτητη, καθώς οι διακρίσεις θα έχουν σβηστεί οριστικά από τον σχολικό πίνακα.

Ευχαριστώ πολύ για τον χρόνο που μου διαθέσατε και θέλω να τονίσω πως όλοι εμείς οι Έφηβοι Βουλευτές δεσμευόμαστε να συμμετάσχουμε ενεργά στην αντιμετώπιση τέτοιων αδιεξόδων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Τον λόγο έχει ο επόμενος Βουλευτής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΟΤΣΗΣ (Β' Αθηνών) : Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, ονομάζομαι Γκότσης Ιωάννης και είμαι από τη Β' Αθηνών.

Διανύουμε μια προεκλογική περίοδο, όπου ακούμε όλους τους πολιτικούς αρχηγούς να μιλάνε για τους επτά Πρωθυπουργούς που έχουμε αλλάξει τον τελευταίο καιρό στον πρωθυπουργικό θώκο. Κανείς, όμως, δεν μιλάει για το πόσοι Υπουργοί Παιδείας πέρασαν από τον υπουργικό θώκο. Γιατί ο Υπουργός Παιδείας αποτελεί μέρος της Κυβέρνησης; Γιατί να μην εκλέγεται όπως ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας απ' αυτήν τη Βουλή, ανά τέσσερα χρόνια, χωρίς την πλειοψηφία των εκατόν ογδόντα Βουλευτών, αλλά των εκατόν πενήντα ένα, ούτως ώστε να μην γίνονται τόσο συχνές αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα;

Ακόμη θα ήθελα να σας ενημερώσω για κάτι το οποίο εμένα προσωπικά με στενοχωρεί πάρα πολύ. Η απελθούσα Κυβέρνηση, αλλά και η Βουλή ψήφισαν ένα νέο μνημόνιο. Αυτό το μνημόνιο, όλοι μας πανηγυρίζουμε ότι έχει αναπτυξιακό πακέτο, αναπτυξιακό πακέτο, όμως, το οποίο δεν περιλαμβάνει την παιδεία. Περιλαμβάνει καλούς δείκτες του Χρηματιστηρίου Αθηνών, περιλαμβάνει καλούς δείκτες του ΑΕΠ της εθνικής οικονομίας, όμως, δεν περιλαμβάνει την παιδεία. Γιατί; Πείτε μου τον λόγο. Η παιδεία είναι κάτι το μη σοβαρό, κάτι το οποίο δεν θα μας βοηθήσει να αναπτυχθούμε στο μέλλον;

Οι τριακόσιοι εμείς είχαμε την ευκαιρία να είμαστε εδώ. Αλλά τα άλλα παιδιά; Στο θεσμό της «Βουλής των Εφήβων» έθεσαν υπονηφιότητα δεκατέσσερις χιλιάδες μαθητές. Οι δεκατρείς χιλιάδες επτακόσιοι τι θα κάνουν, που είναι μόνο στη Β' Λυκείου, οι οποίοι ενδιαφέρθηκαν για τα κοινά και για τα οτιδήποτε άλλο πέρα από τα κοινά;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η τελευταία ομιλήτρια.

ΦΑΙΔΡΑ ΓΑΤΣΑΡΟΥΛΗ (Λάρισας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα και εγώ με τη σειρά μου να πάρω τον λόγο. Θα μιλήσω με φειδώ. Ο λόγος μου θα είναι σύντομος.

Αισθάνομαι την ανάγκη να στρέψω το ενδιαφέρον όλων μας στα επαγγελματικά σχολεία της χώρας μας καθώς, όπως όλοι γνωρίζετε, είναι παραμελημένα.

Η οικονομία είναι άμεσα συνδεδεμένη με την παιδεία και μάλιστα με τα επαγγελματικά λύκεια. Η αξία του επαγγέλματος δεν καθορίζεται ούτε από τις συνθήκες ούτε από τις γνώσεις που απαιτεί το κάθε πεδίο εργασίας, αλλά από την ηθική του εργαζομένου. Η διάκριση αυτή δεν έχει αναφερθεί στο όλο νομοθετικό σχέδιο το οποίο αναφέρθηκε πιο πριν. Πιστεύω πως η γενικότερη αναβάθμιση των επαγγελματικών λυκείων και η αποτελεσματικότητά τους συνυφαίνεται με το γενικότερο οικονομικό πρόβλημα και θα έπρεπε να δοθεί μεγαλύτερη βαρύτητα.

Ευχαριστώ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Θα ήθελα να παρακαλέσω τους Εφήβους και τις Έφηβες Βουλευτές που δεν μίλησαν και είναι σχεδόν πενήντα - βέβαια συνολικά μιλήσατε περίπου διακόσιοι και διακόσιες τριάντα σε όλη τη διαδικασία - εάν υπάρχουν έγγραφες τοποθετήσεις που θέλουν να δώσουν, να τις στείλουν στη «Βουλή των Εφήβων» για να περιληφθούν στα Πρακτικά που θα εκδώσουμε και έτσι με έναν τρόπο να υποκαταστήσουμε το γεγονός ότι δεν υπήρχε ο χρόνος να ακουστούν όλοι και όλες. Από την άλλη, ήταν σημαντικό ότι υπήρχε η διάθεση να μιλήσετε και αυτό νομίζω ότι είναι ένα δίδαγμα πως χρειάζεται περισσότερος χρόνος και για τη δημοκρατία και για τη συζήτηση και για την κοινοβουλευτική διαδικασία.

Θα καταλάβει τώρα την Έδρα ο Γενικός Γραμματέας της Βουλής, ο οποίος συμβαίνει να είναι - αλλά δεν τυγχάνει, γιατί δεν ήταν τυχαίο, ήταν από επιλογή - ένας εξαιρετος, πραγματικά, δάσκαλος, ένας εξαιρετος εκπαιδευτικός και είχε για εμένα ως Πρόεδρο της Βουλής - για να σας δώσω μια μικρή απάντηση σε αυτά που άκουσα να λέτε - τεράστια σημασία ο Γενικός Γραμματέας της Βουλής που επέλεξα να είναι ένας άνθρωπος της παιδείας, των γραμμάτων, ένας άνθρωπος κοντά στη νεολαία, ακριβώς γιατί η υπόθεση της παιδείας δεν πρέπει να είναι υπόθεση ευκαιριακής αντιμετώπισης, αλλά πρέπει να διαποτίζει τις λειτουργίες της δημοκρατίας σε όλο τους το φάσμα. Ο κ. Θαλάσσης θα καταλάβει λοιπόν την Έδρα.

(Χειροκροτήματα)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γενικός Γραμματέας της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Θαλάσσης): Τον λόγο έχει η Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων και των Ελληνίδων.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Πρόεδρος της Βουλής): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, σας απευθύνομαι σήμερα με ιδιαίτερη συγκίνηση για πολλούς λόγους. Ο πρώτος λόγος είναι ότι αυτή είναι η τελευταία συνεδρίαση της Ολομέλειας της «Βουλής των Εφήβων» στην οποία προέδρευσα και έχοντας υπάρξει η νεότερη Πρόεδρος της Βουλής αισθάνομαι τιμή που αυτή η κοινοβουλευτική περίοδος κλείνει με μία Αίθουσα κατάμεστη από νέους ανθρώπους γεμάτους από πάθος για ζωή, γεμάτους από ιδέες, γεμάτους από προβληματισμούς, οι οποίοι συμμετείχαν και ζωντάνεψαν αυτήν τη διαδικασία, που πολλές φορές, όπως δεν θα έπρεπε, θυμίζει μουσειακή διαδικασία.

Ο δεύτερος λόγος που αισθάνομαι συγκίνηση και τιμή είναι γιατί σας άκουσα με μεγάλη υπευθυνότητα να αναπτύσσετε θέσεις για νομοθετικές προβλέψεις που αφορούν την παιδεία και το εκπαιδευτικό σύστημα, αλλά και να υποβάλλετε ερωτήσεις και να ζητάτε απαντήσεις.

Ο τρίτος λόγος για τον οποίο αισθάνομαι συγκίνηση και τιμή είναι γιατί σας είδα να διεκδικείτε και να πετυχαίνετε, να διεκδικείτε να αλλάξει το πλαίσιο μέσα στο οποίο γίνεται η συζήτηση, στην οποία σας προσκάλεσε η Βουλή, να το επιτυγχάνετε και να ζωντανεύετε ακόμη περισσότερο τον πολιτικό κοινοβουλευτικό διάλογο.

Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, η «Βουλή των Εφήβων», αν έχει νόημα και αποστολή, δεν είναι για να εκτονώσει τη νέα γενιά, δεν είναι για να την κολακέψει, δεν είναι για την περικλείσει σε μια αίθουσα κοινοβουλευτική και να της δώσει μια ψευδαίσθηση συμμετοχής. Η «Βουλή των Εφήβων», αν έχει νόημα - και πιστεύω ότι έχει νόημα - είναι για να δώσει βήμα στους εφήβους, στους νέους ανθρώπους, σε εσάς που είστε έτοιμοι και έτοιμες να μπειτε και στην ενήλικη ζωή, να σας δώσει λόγο, βήμα και μάλιστα το Βήμα της Βουλής, το ανώτερο βήμα της δημοκρατίας, για να καταδείξει ότι η Βουλή υπάρχει, όχι μόνο για τους πολίτες που έχουν το δικαίωμα ψήφου, όχι μόνο για τους ενήλικες, υπάρχει και για τους μη έχοντες και τις μη έχουσες ακόμη δικαίωμα ψήφου, αλλά που έχουν το μέλλον όλο μπροστά τους, το δίκιο με το μέρος τους και όλα τα δικαιώματα αυτούσια στην ύπαρξή τους.

Η δημοκρατία κρίνεται από το πόσο χώρο αφήνει στους νέους ανθρώπους και στη νέα γενιά, κρίνεται από το εάν τους σέβεται, εάν τους αναγνωρίζει ίσες ευκαιρίες, εάν τους «θωρακίζει» με ίσα δικαιώματα.

Παρακολούθησα τις συζητήσεις σας και είδα ότι είστε και ενημερωμένοι και ανήσυχοι. Σας είδα και να ελπίζετε, αλλά και να αμφιβάλτε. Μπορούμε να παρέμβουμε στις εξελίξεις; Μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο; Όποιος σας πει ότι δεν μπορείτε, σας λέει ψέματα. Όποιος σας πει ότι δεν μπορείτε, θέλει απλώς να σας περιθωριοποιήσει και να υλοποιήσει σχέδια που εξυπηρετούν την προοπτική της χαμένης γενιάς και των χαμένων γενεών στην Ελλάδα και στην Ευρώπη.

Χαμένη γενιά είναι μόνον η γενιά που παραιτείται. Εσείς δείξατε ότι δεν παραιτείστε, ότι συμμετέχετε, ότι διεκδικείτε και γι' αυτό δεν είστε και δεν θα είστε χαμένη γενιά.

Την ίδια ώρα, όμως, ως γενιά καλείστε να αντιμετωπίσετε συνθήκες που διαμόρφωσαν άλλοι, χωρίς εσάς, για εσάς.

Άκουσα πολλές παρεμβάσεις για την οικονομική κατάσταση της χώρας και για τις εξελίξεις στην Ελλάδα και στην Ευρώπη και ασφαλώς έχετε παρακολουθήσει συζητήσεις που αφορούν το κεντρικό ζήτημα της οικονομικής συνθήκης, το ζήτημα του χρέους.

Για να μην πούμε οικονομικές περικοκλάδες, που πολλές φορές δεν αποτυπώνουν και ουσία, να πούμε τι σημαίνει το δημόσιο χρέος για εσάς. Το δημόσιο χρέος για εσάς σήμερα σημαίνει ότι χωρίς να έχετε ποτέ ψηφίσει, χωρίς να έχετε ποτέ διαμορφώσει τις αποφάσεις που έχουν ληφθεί, καλείται ο καθένας και η καθεμιά σας να πληρώσει 40.000 ευρώ ως αναλογία του στο χρέος. Κάθε μωρό που γεννιέται χρωστάει 40.000 ευρώ. Αυτό μπορεί να είναι μία δίκαιη συνθήκη; Αυτό μπορεί να είναι μία ανεκτή κατάσταση;

Λέω «όχι» και νομίζω ότι λέτε και εσείς όλοι και όλες «όχι», ιδίως όταν στις συζητήσεις σας επισημάνετε με τον πιο ευκρινή, με τον πιο εναργή τρόπο, πόσο υποβαθμισμένη είναι η παιδεία, πόσο χρειάζεται οικονομική ενίσχυση το εκπαιδευτικό σύστημα, πόσα ελλείμματα εντοπίζονται ακόμη και σήμερα στα σχολεία, πόσες στρεβλώσεις στο εκπαιδευτικό και εξεταστικό πλαίσιο.

Σας άκουσα να διεκδικείτε καλύτερες συνθήκες, να διεκδικείτε παιδεία και μόρφωση και ακούγοντάς σας αισθάνομαι ότι μία μικρή συνεισφορά της Βουλής είναι να σας μοιράσει αυτό που ξεκίνησε να κάνει το τελευταίο διάστημα, μία ανάλυση αυτού του χρέους που όλοι και όλες καλούμαστε να πληρώσουμε.

Έγινε στη Βουλή μια Ειδική Επιτροπή από εμπειρογνώμονες, για να εξετάσει το χρέος και έκανε με δημόσιες ανοικτές συνεδριάσεις γνωστό το προκαταρκτικό της πόρισμα, που μπορείτε να το διαβάσετε, να το μελετήσετε, να το κρίνετε και να το αξιολογήσετε και που κάθε πολίτης είναι σημαντικό να το έχει υπ' όψιν του.

Ακούγοντάς σας βιωματικά να μιλάτε για την κατάσταση στην εκπαίδευση σήμερα, θα σας είμαι ειλικρινής, λέγοντας ότι θυμήθηκα τα δικά μου χρόνια. Ως μαθήτρια της Γ' Λυκείου είχα με τον ίδιο τραυματικό τρόπο βιώσει τους πειραματισμούς των πολιτικών, αλλά και των εκπαιδευτικών πολλές φορές στα κεφάλια των μαθητών και ένα αίσθημα περιορισμού, ότι τα καλύτερα χρόνια πολλές φορές εγκλωβίζονται μέσα σ' ένα εξεταστικό σύστημα που δείχνει να μην έχει νόημα ή που του αφαιρείται το νόημα στην πορεία, ένα εξεταστικό σύστημα που περιορίζει τους μαθητές, τους περιορίζει την πρωτοβουλία, τους υποβάλλει στην εξευτελιστική παπαγαλία, που δεν έχει καμία σχέση ούτε με την κριτική σκέψη ούτε με την ουσιαστική αξιολόγηση της πραγματικότητας.

Είχα γράψει τότε ένα άρθρο που λεγόταν - κάνοντας λογοπαίγνιο για τις δέσμες - «Ζωή δέσμια», ακριβώς για να δείξω ότι οι μαθητές σε εκείνες τις στιγμές της ζωής τους όπου αισθάνονται ότι κρίνεται το μέλλον τους, όπου παλεύουν για να διακριθούν και να μπορέσουν να δώσουν περιεχόμενο στα όνειρά τους, την ίδια ώρα βιώνουν τα δεσμά ενός εκπαιδευτικού συστήματος που πολλές φορές δεν τους αφήνει ούτε να δημιουργήσουν ούτε να εκφραστούν.

Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, δεν είναι η θέση μου ούτε είναι η ώρα να σας συμβουλευτώ και να σας νουθετήσω. Εξάλλου, εκείνο που έχει μεγαλύτερη σημασία είναι οι πράξεις και όχι τα λόγια και αν από κάτι ο καθένας μπορεί να διδαχθεί, είναι από το παράδειγμα που οι άλλοι συγκροτούν.

Θέλω όμως να σας πω - έχοντας ακούσει την υπαρξιακή σας αγωνία αλλά και την ουσιαστική σας επιθυμία να συμμετέχετε στο μέλλον σας και στο παρόν σας και στη ζωή σας - με

όλη μου την ψυχή ότι δεν πρέπει ποτέ να ξεχάσετε ότι για τη ζωή σας έχετε τον λόγο πρώτα εσείς. Έχετε το μέλλον στα χέρια σας και είναι στο χέρι σας να το διεκδικήσετε.

Σας προσκαλώ να πάρετε το παρόν και το μέλλον στα χέρια σας, να σπάσετε τα δεσμά που σας θέλουν παθητικούς δέκτες μιας πραγματικότητας που άλλοι διαμορφώνουν χωρίς εσάς για εσάς, να εμπλουτίσετε τη ζωή και την πραγματικότητα όλων μας μέσα από τις παρεμβάσεις και τη ζωή σας και τέλος -κάτι δύσκολο αλλά πολύ ουσιαστικό - να είστε αληθινοί και αληθινές.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Θαλάσσης): Σε ένα λεπτό θα έχει λήξει αυτή η συνεδρίαση και αυτή η Σύνοδος. Ελπίζω να λήξει μόνο το τυπικό της μέρος. Το ουσιαστικό να μην λήξει ποτέ. Όταν επιστρέψετε στα σχολεία σας μεθαύριο να αναρωτηθείτε, να ψάξετε να βρείτε πώς το ίδιο το εκπαιδευτικό σύστημα, το εκπαιδευτικό πρόγραμμα - το επίσημο και το ανεπίσημο, το κρυφό και το φανερό - καλλιεργεί και προάγει έναν λόγο σεξιστικό, εθνικιστικό, μισαλλόδοξο και ρατσιστικό και με ποιον τρόπο το εκπαιδευτικό σύστημα μαζί με όλες του τις εκδηλώσεις - τις σχολικές και τις εξωσχολικές - οδηγεί σε φαντασιακές ταυτότητες και φαντασιακές ετερότητες.

Έχουμε στην εποχή μας πολλές ταυτότητες, δεν έχουμε μία. Πολλές από αυτές είναι φαντασιακές λιγότερο ή περισσότερο. Και η Πρόεδρος της Βουλής μου απέδωσε προηγουμένως - και την ευχαριστώ πολύ - τη φαντασιακή ταυτότητα του εξαιρετού εκπαιδευτικού. Η πιο αληθινή μου ταυτότητα όμως είναι του ηλικιωμένου υπέρβαρου που ταξινομεί φενάκες.

Ως δάσκαλος σας δίνω μια ευχή: Ποτέ να μην βάλετε τελεία εκεί που κάλλιστα μπορείτε να βάλετε ερωτηματικό. Σας εύχομαι καλή πορεία!

Λύεται η συνεδρίαση.

(Χειροκροτήματα)

Ώρα λήξης 13.22΄

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ